

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะ
การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

LEARNING MANAGEMENT OF SYNECTICS INSTRUCTION
MODEL FOR DEVELOPING CREATIVE WRITING SKILLS
OF PRIMARY 6 (GRADE 6) STUDENTS

ณัฐนิชา จิตตะคาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะ
การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ณัฐนิชา จิตตะคาม

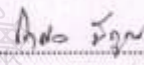
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

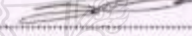
หัวข้อวิทยานิพนธ์   การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะ
การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
Learning Management of Synectics Instruction Model for Developing
Creative Writing Skills of Primary 6 (Grade 6) Students

ชื่อ – นามสกุล   นางสาวณัฐนิชา ชิตตะคาม
สาขาวิชา   การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
อาจารย์ที่ปรึกษา   ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.
ปีการศึกษา   2561

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

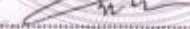
 ..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์โกสอ มีคุณ, กศ.ค.)

 ..... กรรมการ
(อาจารย์สรวิมล เจริญโรตง, ก.ค.)

 ..... กรรมการ
(อาจารย์สายพิน สัทธีรักษ์, ศ.ค.)

 ..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.)

คณะครูศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

 ..... คณบดีคณะครุศาสตรบัณฑิต
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล, ศ.อ.บ.)

วันที่...15... เดือน...มีนาคม... พ.ศ. 2562

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ชื่อ - นามสกุล	นางสาวณัฐนิชา จิตตะคาม
สาขาวิชา	การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองโดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ 2) เปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ 3) เปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์กับกลุ่มควบคุมที่เรียน โดยรูปแบบการสอนแบบปกติ

การวิจัยนี้เป็นวิจัยรูปแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบึงบาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเปรียบเทียบความแตกต่าง

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์
การคิดสร้างสรรค์

Thesis Title	Learning Management of Synectics Instruction Model for Developing Creative Writing Skills of Primary 6 (Grade 6) Students
Name – Surname	Miss Natnicha Jittakam
Program	Research and Curriculum Development
Thesis Advisor	Assistant Professor Sutthiporn Boonsong, Ed.D.
Academic Year	2018

ABSTRACT

This study aimed to: 1) compare creative writing skills of Thai language course with pre-test and post-test of the students who were under experimental group using Synectics teaching style, 2) compare creative writing skills of Thai language course with pre-test and post-test of the students who were under controlled group using normal teaching style, and 3) compare creative writing skills in Thai language course of the students who were treated with Synectics and the students who were treated with normal teaching style.

This research was a quasi-experimental research, comparing the experimental group and the controlled group. The samples were Primary 6 (Grade 6) students, Bueng Ba community school. The research instruments were learning management plans in Synectics style and assessment form for creative writing skills. The statistics for data analysis comprised of mean and standard deviation. The statistics for comparison were paired sample t-test, and independent sample t-test.

The major findings revealed that 1) the students who were under experimental group using Synectics teaching style had higher average score of post-test than average score of pre-test, 2) the students who were under controlled group using normal teaching style had higher average score of post-test than average score of pre-test, and 3) the students who were under experimental group had higher average score of post-test than those who were under controlled group.

Keywords: Synectics instruction model, creative writing skills, creative thinking

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณา และความอนุเคราะห์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ทำการศึกษาวิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. โกศล มีคุณ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.รสริน เจิมไชสง ดร.สายพิน สีหรัถย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้ความกรุณาแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัย รวมทั้งเสียสละเวลามาเป็นกรรมการสอบในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร แพรวพณิต ดร.ปรีชา ธนวิบูลย์ ดร.จิรภัทร อาคนารี ดร.ไอลดา คล้ายสาริต และ นางเพลินพิศ บุญวงศ์ รักษาการผู้อำนวยการ โรงเรียนชุมชนบึงบา ที่ท่านได้กรุณามาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ขอขอบพระคุณและมอบความดีทั้งหมดให้แก่ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง เพื่อนที่แสนดี และ คณะครู-อาจารย์ ที่ได้ให้การสนับสนุน และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจในการศึกษาค้นคว้า หากงานวิจัยในครั้งนี้ขาดตกบกพร่อง หรือไม่สมบูรณ์ประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ณัฐนิชา จิตตะคาม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(9)
บทที่ 1 บทนำ.....	10
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	10
1.2 คำถามการวิจัย.....	14
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	14
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	15
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	15
1.6 คำจำกัดความในการวิจัย.....	16
1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	17
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	17
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	19
2.2 รูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics).....	22
2.3 ความหมายและทฤษฎี เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	28
2.4 การวัดและประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	39
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
3.1 แบบแผนการทดลอง.....	48
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
3.3 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในวิจัย.....	49

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน กลุ่มทดลอง ที่เรียน โดยใช้การจัดการ เรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์.....	54
ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียน โดยใช้รูปแบบการ สอนแบบปกติ.....	55
ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะการเขียนการเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน แบบซินเนคติกส์ กับกลุ่มควบคุมที่เรียน โดยรูปแบบการสอนแบบปกติ.....	55
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	56
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	56
5.2 อภิปรายผล.....	57
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	60
บรรณานุกรม.....	62
ภาคผนวก.....	67
ภาคผนวก ก – รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	68
– หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	75
ภาคผนวก ค ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	110
ประวัติผู้เขียน.....	119

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดลอง.....	48
ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การแปลความหมายแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	51
ตารางที่ 4.1 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบ ซินเนคติกส์.....	54
ตารางที่ 4.2 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ.....	55
ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย หลังเรียนระหว่าง กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ กับกลุ่มควบคุมที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ.....	55

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

หน้า

17

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (2552, น.4) เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม และมีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ออกเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพ และเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานในการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะต่างๆ ทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ไปได้ในทุกสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะสาระที่ 2 การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึง การเขียนเรียงความ ข้อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์

การเขียนจึงนับเป็นทักษะที่ยากที่สุด เพราะการเขียนนั้นมีขั้นตอนหลากหลายต้องใช้ความสามารถหลายด้านรวมกันจึงจะก่อให้เกิดงานเขียนได้ ดังที่ สนิท ตั้งทวี (2531, น.37) ได้กล่าวถึง ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ค่อนข้างยากที่สุดเพราะการเขียนเป็นการสื่อสารที่มีขั้นตอนหลายอย่าง เช่น ผู้เขียนจะต้องนึกคิดเสียก่อนที่จะเขียน ควรจะเขียนอย่างไรจึงจะตีความตรงกับความนึกคิด ผู้อ่านที่จะอยู่ในฐานะรับความรู้ และความนึกคิดของผู้เขียนต้องอาศัยสารหรือตัวอักษรที่ผู้เขียนส่งมา ถ้าผู้อ่านไม่สามารถตีความหมายจากตัวอักษรได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน ก็แสดงว่าได้เกิดปัญหาในการสื่อสารขึ้นแล้ว สอดคล้องกับ จันทรศรี นิตยฤกษ์ (2525, น.1) ที่กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นสื่อที่คนส่วนใหญ่เห็นว่ายาก เป็นงานหนัก เพราะว่าการเขียนนั้นนอกจากจะต้องเรียบเรียงข้อความให้สละสลวย เหมาะสมได้ใจความตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อความแล้ว ข้อเขียนนั้นๆ ยังเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นแนวคิด ความรู้ภูมิปัญญา และประสบการณ์ของผู้เขียนอีกด้วย คนส่วนใหญ่จึงไม่ชอบ

การเขียน เพราะไม่มั่นใจในสิ่งที่ตนเขียนไปว่าจะถูกหรือไม่ ตรงกับความคิดเห็นของผู้อื่นหรือไม่ และข้อเขียนของตนจะน่าอ่านหรือไม่เพียงใด จากปัญหาดังกล่าวในการเขียนสร้างสรรค์ นอกจากจะพบปัญหาจากตัวนักเรียนแล้ว ยังพบว่าครูผู้สอนที่ยังขาดเทคนิควิธีการสอนใหม่ๆ ขาดการจัดกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมจินตนาการความคิดและการเขียนสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อผู้เรียน จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ไม่ประสบผลสำเร็จตามมาตรฐานตัวชี้วัด ที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ จิมล์ม โกวิทางกูร (2530, น.2) ได้กล่าวถึง การสอนเขียนว่า ในการสอนเขียนครูมักจะเน้นการเขียนที่ใช้ความจำ การเขียนตามแบบมีกฎเกณฑ์และยึดหลักภาษาเป็นส่วนใหญ่ กฎเกณฑ์ต่างๆ ให้เด็กรู้สึกเป็นเรื่องยากที่จะเขียน หรือหมดกำลังใจในการเขียนจึงเขียนออกมาได้น้อย ดังนั้น การฝึกทักษะการเขียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งแต่การฝึกทักษะการเขียนในการจัดการเรียนการสอนและยังประสบปัญหาอยู่เสมอ นักเรียนไม่รู้ว่าการเขียนจะเป็นประโยชน์ต่อตัวเองอย่างไร ขาดเนื้อเรื่องที่เป็นแรงจูงใจและแรงบันดาลใจในการเขียน และการฝึกหัดเขียนมีน้อยเกินไปการเขียนเป็นทักษะที่ยากและสลับซับซ้อนที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับการฟัง การพูด และการอ่าน เพราะการเขียนเป็นศิลปะ ใช้ภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อ่านเข้าใจโดยอาศัยประสบการณ์และทักษะต่างๆ ที่เล่าเรียนมาดังที่จะเห็นได้ว่า การสอนทักษะการเขียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะนี้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นมีปัญหาสำคัญอยู่ที่การขาดทักษะการคิด เพราะในการเขียนก่อนที่ผู้เขียนจะเขียนออกมาได้อย่างเป็นเรื่องราวจะต้องผ่านขั้นตอนการคิดเสียก่อน ดังที่ วนิดา กุลภักตร์แสงทอง (2554) กล่าวว่า ในการเรียนรู้เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นครูต้องหมั่นศึกษาเทคนิควิธีการใหม่มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เร้าให้นักเรียนเกิดการคิดและจินตนาการ เพื่อที่จะได้ถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ (2546) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ผู้สอนควรส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดกับผู้เรียน เนื่องจากในสถานการณ์โลกปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ความคิดสร้างสรรค์จะช่วยให้ค้นพบวิธีการแก้ปัญหาในวิถีทางที่ไม่เคยปฏิบัติมาก่อน ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้จึงควรมีความคิดสร้างสรรค์ คิดใหม่ ขยายขอบเขตความคิดไปจากเดิมให้ได้จึงสามารถแก้ปัญหาได้อย่างลงตัว ดังที่ Gordon (1961) ได้กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นส่วนหนึ่งของงานในชีวิตประจำวันและการใช้ชีวิตส่วนตัวของเราทุกคน โดยถูกนำมาใช้ในการเพิ่มศักยภาพในการแก้ปัญหา ทำให้เข้าใจผู้อื่นมากขึ้นและยังส่งเสริมให้ความสัมพันธ์ในสังคมให้ดีขึ้น และความคิดสร้างสรรค์ก็เกิดขึ้นได้ในทุกวิชาไม่ใช่เฉพาะวิชาศิลปะหรือวิทยาศาสตร์เท่านั้น

ในปัจจุบันความคิดสร้างสรรค์เป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต ความคิดสร้างสรรค์จะช่วยให้เราประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตได้ เพราะจะช่วยให้เราเรียนรู้ที่จะไม่

พึงพอใจในสิ่งที่เป็นอย่างอยู่ และพยายามพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2553) ความคิดสร้างสรรค์ เป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่สามารถสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ มากมาย ตั้งแต่เรื่องเล็กน้อยไปจนถึงเรื่องใหญ่ ซึ่งความเจริญวัฒนาของโลกซึ่งปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้ วัฒนธรรมทุกแขนงไม่ว่าจะเป็นศิลปะ ดนตรี วรรณคดี รวมถึงนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ ล้วนเป็นผลผลิตที่เกิดมาจากความคิดสร้างสรรค์ทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้เองความคิดสร้างสรรค์จึงมีความสำคัญตั้งแต่ในระดับมวลมนุษยชาติ ประเทศชาติ องค์กร จนถึงหน่วยย่อยในระดับปัจเจกบุคคล (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์, 2543) และนโยบายการศึกษาของประเทศไทยได้สะท้อนให้เห็นถึงการตระหนักถึงความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ ที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศในอนาคตอย่างมาก โดยกำหนดไว้ในมาตรา 7 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ให้หลักการไว้ว่า “ในกระบวนการเรียนรู้ ต้องมุ่งปลูกฝังความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเองมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง” แต่ถึงแม้ว่าในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ จะให้ความสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ แต่ก็ยังพบว่าเยาวชนไทยยังขาดทักษะความสามารถในการคิดอยู่ จากการสรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักรับรองและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในรายงานประจำปี 2551 ภาพรวมในปีงบประมาณ พ.ศ.2549 - 2550 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพภายนอกในด้านผู้เรียน ส่วนใหญ่ยังไม่มีคุณภาพในมาตรฐานที่ 4 ที่กำหนดว่า ผู้เรียนมีความสามารถคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ ซึ่งนั่นแสดงให้เห็นว่า สภาพการพัฒนาส่งเสริมทักษะการคิดในโรงเรียนยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้

การคิดสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นอย่างมาก เนื่องจากในปี พ.ศ.2559 สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดให้มีการสอบ O-NET (Ordinary National Education Test) คือ การทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติขึ้นพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น กำหนดให้มีการเพิ่มข้อสอบแบบอัตนัยรายวิชาภาษาไทยลงไปข้อสอบ O-NET ด้วย โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 การเขียนย่อความ และส่วนที่ 2 เป็นการเขียนเรื่องตามจินตนาการจากภาพ และจากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559 หน่วยที่ 8 การเขียนเรื่องตามจินตนาการ มาตรฐาน ท 2.1 ตามตัวชี้วัด ป.6/8 การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ พบว่า นักเรียนไม่สามารถเขียนเรื่องตามจินตนาการได้ และมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 อีกทั้งยังขาดความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนางานเขียนเรื่องตามจินตนาการของตนเองให้มีประสิทธิภาพ (ฝ่ายทะเบียนและวัดผล โรงเรียนชุมชนบึงบา, 2560) สอดคล้องกับฝ่ายทะเบียนและ

วัดผล โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (2558) ได้กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 พบว่า สาระการเขียน มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 67.57 เป็นสาระที่มีคะแนนต่ำกว่าสาระอื่นๆ และยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทาง โรงเรียนได้กำหนดไว้ร้อยละ 75 และ จงกล วจนะเสถียร (2559) ได้กล่าวถึง ปัญหาการจัดการเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน สาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พบว่า 1) ปัญหาในด้านการเขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจ เป็นปัญหาที่สืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยี เช่น การเล่นเกมทางคอมพิวเตอร์ การสื่อสารผ่านทาง เฟสบุ๊ก การใช้สมาร์ตโฟน ซึ่งส่งผลให้การสื่อสารและเรียบเรียงข้อมูลต้องกะทัดรัดและใช้คำไม่ ถูกต้อง ทำให้เมื่อต้องเขียนเรื่องราวจึงเกิดความสับสน และไม่สามารถเรียบเรียงเรื่องราวได้ 2) ปัญหา เรื่องของการเขียนลำดับเรื่องและเรียบเรียงข้อความ ซึ่งส่งผลต่อการเขียนที่มีความวุ่น สับสน อยู่ใน ใจความเดียว ซึ่งสะท้อนให้ว่าผู้เรียนยังขาดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์จึงไม่สามารถเชื่อมโยง และถ่ายทอดเรื่องราวทางความคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรได้ จึงต้องหาวิธีการสอนต่างๆ เพื่อนำมาพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

การสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์มีหลากหลายวิธีและหนึ่งในนั้น คือ รูปแบบการ สอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics) มาจากรากศัพท์ในภาษากรีก คือ Syn หมายถึง นำมารวมกัน และ Etics หมายถึง ส่วนประกอบที่หลากหลาย รวมความแล้วหมายถึง การรวมสิ่งต่างเข้าด้วยกัน อาจ กล่าวได้ว่า ซินเนคติกส์ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้หรือการแก้ไขปัญหาโดยใช้วิธีการอุปมาเพื่อ เปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้หรือปัญหากับสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย หรือดัดแปลงสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย หรือแปลออกไป Gordon (1961) ยังได้กล่าวถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ มี ทั้งหมด 6 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ช้่นนำ ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานต่างๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ เช่น ให้เขียน บรรยาย เล่า ทำ แสดง วาดภาพ สร้าง ปั้น เป็นต้น ผู้เรียนทำงานนั้นๆ ตามปกติที่เคยทำ เสร็จแล้วให้ เก็บผลงานไว้ก่อน ชั้นที่ 2 ช้่นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ ผู้เรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง เช่น ลูกบอลกับมะนาว เหมือนหรือต่างกันอย่างไร คำคู่ที่ผู้สอนเลือกมา ควรให้มีลักษณะที่สัมพันธ์กับเนื้อหาหรืองานที่ให้ผู้เรียนทำในชั้นที่ 1 ผู้สอน เสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบหลายๆ คู่ และจดคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน ชั้นที่ 3 ช้่นการ สร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ผู้สอนให้ผู้เรียนสมมติตัวเองเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และแสดงความรู้สึกออกมา เช่น ถ้าเปรียบเทียบผู้เรียนเป็นเครื่องซักผ้า จะรู้สึกอย่างไร ผู้สอนบันทึก คำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน ชั้นที่ 4 ช้่นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำหรือวลี ที่ได้จากการเปรียบเทียบในชั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันใน

ตัวเอง เช่น ไฟเย็น น้ำผึ้งขม มัจจุราชสีน้ำผึ้ง เชื้อคณิมาๆ เป็นต้น ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของ คำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้งที่ได้ ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ผู้สอนให้ผู้เรียนนำงานที่ทำไว้เดิมในขั้นที่ 1 ออกมาทบทวนใหม่ และลอง เลื่อนำความคิดที่ได้มาใหม่จากกิจกรรมขั้นที่ 5 มาใช้ในงานของตน ทำให้งานของตนมีความคิด สร้างสรรค์มากขึ้น

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาของการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยมีความ สนใจที่จะศึกษาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาค เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนชุมชนบึงบา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ของกอร์ดอน เนื่องจากวิธีการสอนนี้ เหมาะสมที่จะใช้ในรายวิชาภาษาไทยมากที่สุด การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ ของกอร์ดอน มีขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบ ตรง ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ ขัดแย้ง ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์ งาน (Gordon, 1961) ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้เกิด ความคิดใหม่ๆ และสามารถนำความคิดใหม่ๆ นั้นไปใช้ในการทำงานของตนให้มีความแปลกใหม่ น่าสนใจมากขึ้น และเกิดความตระหนักในคุณค่าของการคิด

1.2 คำถามวิจัย

1.2.1 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การ จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ ของกลุ่มทดลองแตกต่างกันหรือไม่

1.2.2 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่ม ควบคุม โดยใช้การสอนแบบปกติแตกต่างกันหรือไม่

1.2.3 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมแตกต่างกันหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนตามจินตนาการเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยใช้การสอนแบบปกติ

1.3.3 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย หลังเรียนระหว่าง กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ กับกลุ่มควบคุม โดยใช้ การสอนแบบปกติ

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ของกลุ่มทดลอง หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์

1.4.2 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ของกลุ่มควบคุม หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน โดยใช้การสอนแบบปกติ

1.4.3 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียน โดยใช้ การสอนแบบปกติ

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนชุมชนบึงบา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 3 ห้อง โดยในแต่ละห้องจะมีนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้ระดับเก่ง กลาง และอ่อน คละเท่าๆ กัน

2) กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน และ ทำการสุ่มเพื่อแบ่งกลุ่มทดลอง จำนวน 1 ห้อง จำนวน 33 คน และ กลุ่มควบคุม จำนวน 1 ห้อง จำนวน 33 คน รวม 2 ห้องเรียน

1.5.2 ตัวแปร

1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ และ การสอนแบบปกติ

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.5.3 เนื้อหา

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นการเขียนเรื่องที่มาจากความคิด ความรู้สึก ความใฝ่ฝัน เป็นการเขียนแบบอิสระ โดยไม่ได้ลอกเลียนแบบใคร

1.6 คำจำกัดความในการวิจัย

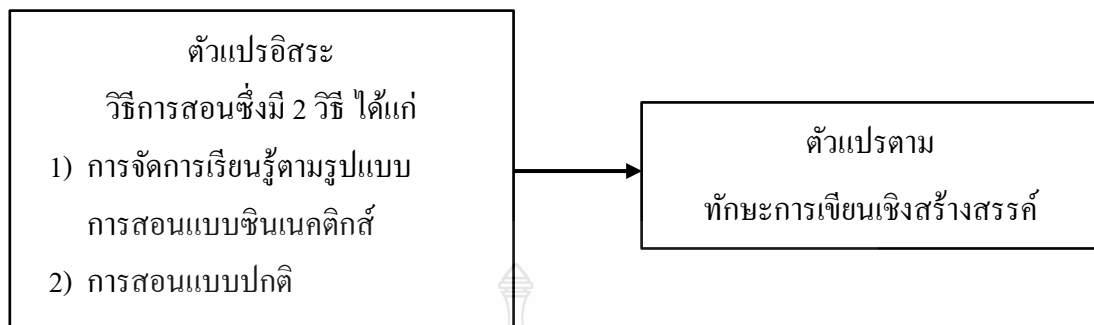
1.6.1 การสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่ครูผู้สอนกำหนดและสอน ตามเนื้อหาของหลักสูตรสถานศึกษาที่โรงเรียนจัดทำขึ้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งแต่ละสถานศึกษาจะจัดทำสาระของหลักสูตรใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ รวมถึงจัดให้สอดคล้องกับความสามารถความถนัดและความสนใจของผู้เรียนแต่ละกลุ่มเป้าหมายด้วย

1.6.2 รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ หมายถึง รูปแบบการสอนของกอร์ดอนที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดที่ใหม่แตกต่างไปจากเดิม และสามารถนำความคิดใหม่นั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ มีกระบวนการสอนทั้งหมด 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง และ ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน

1.6.3 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนเรื่องจากภาพเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ทักษะการเขียนเรื่องในเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งได้จากการเขียนเล่าเรื่องจากภาพที่มาจากความคิด ความรู้สึก ความใฝ่ฝัน ประสบการณ์ของผู้เขียน โดยไม่ได้ลอกเลียนแบบใคร โดยประเมินจากแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

1.6.4 นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบึงบา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ตั้งกักสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ได้องค์ความรู้ในเรื่องของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาให้เกิดทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.8.2 ได้นวัตกรรม ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ และแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.8.3 ได้แนวทางที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ให้เกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
  - 2.1.1 ความสำคัญของภาษาไทย
  - 2.1.2 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
  - 2.1.3 สาระและมาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 2.2 รูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics)
  - 2.2.1 ความหมายของซินเนคติกส์ (Synectics)
  - 2.2.2 หลักการ แนวคิด รูปแบบซินเนคติกส์ (Synectice)
  - 2.2.3 ซินเนคติกส์ (Synectics) กับความคิดสร้างสรรค์
  - 2.2.4 การจัดการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics)
- 2.3 การเขียนเชิงสร้างสรรค์
  - 2.3.1 ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์
  - 2.3.2 ประโยชน์ของการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์
  - 2.3.3 หลักเกณฑ์การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์
  - 2.3.4 ลำดับขั้นในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์
  - 2.3.5 การสร้างบรรยากาศในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์
  - 2.3.6 บทบาทครูผู้สอนกับการเขียนสร้างสรรค์
  - 2.3.7 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์
- 2.4 การวัดและประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 2.5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.1 ความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2.1.2 สารการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ข้อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์ วิเคราะห์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย

วรรณคดี และวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บท ร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด

ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

2.1.3 สารและมาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1) ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ป.6/1 อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

ป.6/2 อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร

ป.6/3 อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลา แล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ป.6/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

ป.6/5 อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

ป.6/6 อ่านงานเขียนเชิงอธิบายคำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม

ป.6/7 อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่าน แผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ

ป.6/8 อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ

ป.6/9 มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ป.6/1 คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด

ป.6/2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม

ป.6/3 เขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน

ป.6/4 เขียนเรียงความ

ป.6/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

- ป.6/6 เขียนจดหมายส่วนตัว
- ป.6/7 กรอกแบบรายการต่างๆ
- ป.6/8 เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
- ป.6/9 มีมารยาทในการเขียน
- สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด
- มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์
- ตัวชี้วัด
- ป.6/1 พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ จุดประสงค์ ของเรื่องที่ฟังและดู
- ป.6/2 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล จากเรื่องที่ฟังและดู
- ป.6/3 วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล
- ป.6/4 พุดรายงานเรื่องหรือ ประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า จากการฟังการดู และการสนทนา
- ป.6/5 พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
- ป.6/6 มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด
- สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย
- มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ
- ตัวชี้วัด
- ป.6/1 วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำประโยค
- ป.6/2 ใช้คำได้เหมาะสม กับกาลเทศะและบุคคล
- ป.6/3 รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย
- ป.6/4 ระบุลักษณะของประโยค
- ป.6/5 แต่งบทร้อยกรอง
- ป.6/6 วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็น คำพังเพยและสุภาษิต
- สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม
- มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ป.6/1 แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี หรือวรรณกรรมที่อ่าน

ป.6/2 เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง และนิทานพื้นบ้าน ของท้องถิ่นอื่น

ป.6/3 อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้

ในชีวิตจริง

ป.6/4 ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความ

สนใจ

2.2 รูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics)

2.2.1 ความหมายของซินเนคติกส์

ซินเนคติกส์ (Synectics) มาจากรากศัพท์ในภาษากรีก คือ Syn หมายถึง นำมารวมกัน และ Etics หมายถึง ส่วนประกอบที่หลากหลาย รวมความแล้วหมายถึง การรวมสิ่งต่างเข้าด้วยกัน อาจกล่าวได้ว่า ซินเนคติกส์ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้หรือการแก้ไขปัญหาโดยใช้วิธีการอุปมา เพื่อเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้หรือปัญหากับสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย หรือคัดแปลงสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย หรือแปลออกไป (Gordon, 1961) มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของ ซินเนคติกส์ไว้ ดังนี้

Gordon (1961) กล่าวว่า ซินเนคติกส์ เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน โดยการนำเอาการเปรียบเทียบมาให้ให้นักเรียนได้พิจารณาและเปรียบเทียบอย่างละเอียดและเป็นระบบ เมื่อการเปรียบเทียบมาถึงจุดหนึ่ง ผู้เรียนจะสามารถเสนอบทเรียนหรือหริองานของเขาในมิติที่ต่างออกไปจากกรอบแนวคิดเดิมๆ ได้อย่างเกิดผล เป้าหมายหลักของการสอน คือ การฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในบทเรียนในการแก้ปัญหา หรือการคิดค้นสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา โดยใช้การเปรียบเทียบมาเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์

กรมวิชาการ (2543) ให้ความหมายของวิธีการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectice) ไว้ว่า เป็นการเชื่อมเข้าด้วยกันของสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกัน

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาธรรม (2544, น.107) ให้ความหมาย ซินเนคติกส์ คือ เทคนิคเชื่อมโยงสัมพันธ์โดยใช้การเปรียบเทียบ

สุวิทย์ มูลคำ (2545) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectice) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนานำความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนและการคิดร่วมกัน เป็นกลุ่ม จัดกระบวนการเรียนรู้ตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้ โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบ

ชวลีรัตน์ ประกิจ (2558, น.19) กล่าวว่า กระบวนการซินเนคติกส์ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนด้วยวิธีการเชื่อมโยงที่แตกต่างกันหรือไม่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน โดยใช้กระบวนการเปรียบเทียบ เพื่อช่วยในการสร้างผลงานที่สร้างสรรค์แปลกใหม่ไม่ซ้ำเดิม

สามารถสรุปได้ว่า ซินเนคติกส์ หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นในการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบ อุปมาอุปไมย เชื่อมโยงความคิดของผู้เรียน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ทางความคิดที่แปลกใหม่ออกไปจากเดิม

2.2.2 หลักการ แนวคิด รูปแบบซินเนคติกส์ (Synectice)

รูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics) นี้เป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมาจากแนวคิดของกอร์ดอน (Gordon,1961) ที่กล่าวว่า บุคคลทั่วไปมักยึดติดกับวิธีคิดแก้ปัญหาแบบเดิมๆ ของตน โดยไม่ค่อยคำนึงถึงความคิดของคนอื่น ทำให้การคิดของตนคับแคบและไม่สร้างสรรค์ บุคคลจะเกิดความคิดเห็นที่สร้างสรรค์แตกต่างไปจากเดิมได้ หากมีโอกาสได้ลองคิดแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ไม่เคยคิดมาก่อน หรือคิดโดยสมมติตัวเองเป็นคนอื่น และถ้ายิ่งให้บุคคลจากหลายกลุ่ม ประสพการณ์มาช่วยกันแก้ปัญหา ก็จะยิ่งได้วิธีการที่หลากหลายขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์มีบทบาทในการเป็นตัวช่วย ไม่เพียงเฉพาะกระตุ้นความคิดเท่านั้น แต่ยังสามารถอุปมาหลายประเภทมาใช้เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งการใช้การเปรียบเทียบ อุปมา สิ่งที่ไม่สัมพันธ์กัน เป็นมุมมองใหม่ที่นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาได้ นอกจากนี้ยังเป็นแนวคิดในการสร้างความคุ้นเคยให้กับสิ่งที่ต่างกันและทำให้สิ่งที่ต่างกันมีบทบาทสำคัญต่อการแก้ไขปัญหา สามารถอธิบายรายละเอียดได้ ดังต่อไปนี้

1) การอุปมาอุปไมยโดยอิงตัวเอง (Personal Analogy) เป็นการที่บุคคลจินตนาการว่าตนเองเป็นวัตถุที่ตนกำลังทำงานอยู่ โดย Gordon (1961) เชื่อว่าองค์ประกอบสำคัญของการอุปมาอุปไมยโดยอิงตัวเอง คือ ความเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น

2) การอุปมาอุปไมยโดยตรง (Direct Analogy) หรือการยกตัวอย่าง เป็นกลไกพื้นฐานเมื่อบุคคลพยายามที่มองปัญหาในบริบทใหม่ๆ ซึ่งการอุปมาอุปไมยโดยตรงจะมีความชัดเจนและจำเพาะเจาะจงและทำให้ได้ผลลัพธ์ทันที และสามารถดำเนินการซ้ำได้

3) การอุปมาอุปไมยโดยอิงบัญญัติหรือสัญลักษณ์ (Symbolic Analogy) เป็นรูปแบบของการอุปมาอุปไมยที่ใช้ภาพเชิงวัตถุและไม่เกี่ยวกับบุคคลในการบรรยายปัญหา คือ ใช้มโนทัศน์ของวิธีการ โดยเปลี่ยนการใช้สมการแทนด้วยการเขียนภาพประกอบทางความคิด และการใช้มโนทัศน์ของคุณสมบัติ ที่มีความหลากหลาย ฉะนั้นการมีความรู้หรือมีประสบการณ์ในหลายสาขาอาชีพที่

แตกต่างกัน ทำให้ผู้แก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์มีโอกาสได้ใช้วิธีการ แก้ปัญหาโดยการอุปมาอุปมัยเชิง บัญญัติได้หลายรูปแบบ แน่แน่นอนว่าจะได้ผลลัพธ์ของปัญหาต่างจากที่เคยคุ้นเคยหรือทำปัญหาที่คุ้นเคย ให้แปลกได้มากยิ่งขึ้น

4) การอุปมาอุปมัยโดยอิงการเพื่อฝัน (Fantasy Analogy) เป็นการอุปมาอุปมัยที่ กล่าวไว้ว่า ผลงานเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแทนของการเติมเต็มความปรารถนา ซึ่งรูปแบบการอุปมาอุปมัย ลักษณะนี้จะมีประสิทธิภาพอย่างมากถ้าใช้ในกระบวนการคิดช่วงต้นสำหรับการสร้างความคุ้นเคย จากสิ่งแปลกใหม่ โดยผู้แก้ปัญหากำหนดปัญหาด้วยแรงปรารถนาอย่างไรก็ได้อันปลอดจากเหตุผล หรือกฎเกณฑ์ใดที่เคยประพฤติปฏิบัติมา ซึ่งจะเป็นตัวเชื่อมที่ดีระหว่างปัญหาที่เกิดขึ้นกับแนวทางการ แก้ปัญหา

2.2.3 ซินเนคติกส์ (Synectics) กับความคิดสร้างสรรค์

การสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics) เป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์อีกรูปแบบ หนึ่งซึ่ง Bruce Joyce (1972) กล่าวว่า ซินเนคติกส์ (Synectics) เป็นวิธีสอนพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ที่น่าสนใจวิธีหนึ่งซึ่งคิดค้นโดย Gordon (1961) และผู้ช่วยของเขา รูปแบบนี้มีความเชื่อ พื้นฐาน 4 ประการ คือ

- 1) ความคิดสร้างสรรค์เกิดขึ้นอยู่เสมอในการดำรงชีวิตของมนุษย์ และความคิด สร้างสรรค์นี้มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของทุกคน
- 2) กระบวนการของการดำเนินคิดสร้างสรรค์ไม่ใช่สิ่งที่ลึกลับซับซ้อนแต่อย่างใด เราสามารถอธิบายการเกิดความคิดสร้างสรรค์และฝึกฝนให้มีระดับความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นได้
- 3) ความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดจากศาสตร์วิชาสาขาใดๆ ศาสตร์เหล่านี้จำเป็นต้องใช้ กระบวนการทางสติปัญญาเข้าเกี่ยวข้องในความคิดสร้างสรรค์ทั้งสิ้น
- 4) ความคิดสร้างสรรค์ของคนเดียวหรือความคิดสร้างสรรค์เป็นแบบกลุ่มมีลักษณะ ใกล้เคียงกัน โดยครูสามารถเอากิจกรรมเปรียบเทียบมาใช้ในห้องเรียน เพื่อเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่ดีเท่ากับ การแก้ปัญหา การเปรียบเทียบไม่ได้เจาะจงที่จะเปลี่ยนเนื้อหา ความรู้ แต่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริม และทำให้โลกของเนื้อหาชีวิต โดยการแสดงให้เห็นวิธีสร้างความสัมพันธ์ของบุคคลกับโลกวิธี นำความจริงและทฤษฎี ซึ่งเป็นสิ่งพิวฝันสำหรับเขาเข้าสู่ตัวของเขา กิจกรรมการเปรียบเทียบสร้าง ขึ้นมาเพื่อสนับสนุนนักเรียนให้สามารถทำตัวเป็นอิสระ และพัฒนาการจินตนาการการหยั่งรู้ไปสู่ กิจกรรมประจำวัน Joyce and well (1972)

2.2.4 การจัดการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics)

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ มีดังนี้

Joyce & Weil (1992, pp.217-239) กล่าวว่า การสอนแบบซินเนคติกส์ มี 2 วิธีด้วยกัน คือ แบบที่ 1 ใช้เพื่อสร้างผลงานที่แปลกใหม่ และแบบที่ 2 ใช้เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งที่ยังไม่รู้จัก การจะใช้วิธีแบบที่ 1 หรือแบบที่ 2 ย่อมขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสอนนี้

ซินเนคติกส์แบบที่ 1 เพื่อสร้างผลงานที่แปลกใหม่ มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 บรรยายสถานการณ์ ขั้นนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนบรรยายสถานการณ์หรือหัวข้อตามที่ผู้เรียนมองเห็น

ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบ ตรงขั้นนี้ผู้เรียนเปรียบเทียบทางตรง แล้วเลือกอันที่ดีที่สุดมาอธิบายให้กว้างขึ้น

ขั้นที่ 3 การเปรียบเทียบกับตนเอง ขั้นนี้ผู้เรียนเปรียบเทียบสิ่งที่เลือกในขั้นที่ 2 กับตนเอง

ขั้นที่ 4 การหาคำคู่ที่มีความหมายขัดแย้งกันจากการบรรยายในขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 ผู้เรียนคิดหาคำที่มีความหมายค้านกันมาหลายๆคำแล้วเลือกคู่ที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 5 การเปรียบเทียบทางตรง ขั้นนี้ผู้เรียนคิดหาการเปรียบเทียบทางตรงโดยใช้คำคู่ที่เลือกในขั้นที่ 4

ขั้นที่ 6 ตรวจสอบปัญหาเริ่มแรกอีกครั้ง ขั้นนี้ผู้สอนให้นักเรียนหันมาสำรวจปัญหาเริ่มแรกแล้วใช้การเปรียบเทียบขั้นสุดท้าย โดยใช้ประสบการณ์ทั้งหมดที่ได้ใช้กระบวนการซินเนคติกส์เข้าช่วย

ซินเนคติกส์แบบที่ 2 เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งที่ยังไม่รู้จัก มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การให้ข้อมูล ขั้นนี้ผู้สอนให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลใหม่

ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบ ผู้สอนแนะนำการเปรียบเทียบทางตรง แล้วให้ผู้เรียนบรรยายการเปรียบเทียบนั้น

ขั้นที่ 3 การเปรียบเทียบกับตนเอง ผู้สอนให้ผู้เรียนเปรียบเทียบหัวข้อใหม่กับตนเอง

ขั้นที่ 4 การบรรยายความสัมพันธ์ในส่วนที่เป็นไปได้ ผู้เรียนอธิบายถึงการเปรียบเทียบในส่วนที่เหมือนกัน

ขั้นที่ 5 บรรยายความสัมพันธ์ในส่วนที่เป็นไปไม่ได้ ผู้เรียนอธิบายว่าการเปรียบเทียบใช้ไม่ได้ในส่วนตัว

ขั้นที่ 6 การสำรวจ ผู้เรียนสำรวจหัวข้อใหม่ที่ต้องการศึกษาอีกครั้ง

ขั้นที่ 7 การเปรียบเทียบ ผู้เรียนเปรียบเทียบระหว่างหัวข้อใหม่กับสิ่งที่คิดขึ้นมาด้วยตนเอง และบรรยายถึงส่วนของ 2 สิ่งคล้ายกัน และส่วนที่การเปรียบเทียบใช้ไม่ได้หรือเป็นไปได้

ฟิลิกส์ ฌอน; บัวกนก และ ไพศาล สุวรรณน้อย (2554) ได้ออกแบบโครงสร้างรูปแบบการสอนด้วยซินเนคติกส์ ชื่อว่า CAPUCHINO MODEL มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 หลักการเนื้อหา (Content) เป็นกิจกรรมรับเนื้อหาข้อมูลความรู้และแนวทางเปรียบเทียบ

ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบ (Analogy) เป็นกิจกรรมการฝึกเปรียบเทียบเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาในมุมมองต่างๆ

ขั้นที่ 3 ตรวจสอบ (Prove) เป็นกิจกรรมการวิเคราะห์เปรียบเทียบและเชื่อมโยงความเป็นไปได้และไม่ได้

ขั้นที่ 4 ปัญหา (Unfamiliar Task) เป็นกิจกรรมการกำหนดประเด็นข้อปัญหาหลักวัตถุประสงค์ของปัญหา คำตอบที่ต้องการจากการคิดสร้างสรรค์

ขั้นที่ 5 เห็นพ้องต้องกัน (Coincident) เป็นกิจกรรมเปรียบเทียบตรง (Direct Analogy) เทียบเคียงกับปัญหา บันทึกทุกความคิดของสมาชิกกลุ่มร่วมกัน เลือกการเปรียบเทียบที่ดีที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ขั้นที่ 6 ความรู้สึก (His/Her Feeling) เป็นการอุปมาอุปไมยด้วยความรู้สึกส่วนตัว (Personal Analogy) โดยใช้ความรู้สึกส่วนตัวกับข้อเปรียบเทียบที่ได้จากการอุปมาอุปไมยตรงร่วมกัน เลือกการเปรียบเทียบที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 7 เปรียบเทียบตรงข้าม (Indirect) เป็นกิจกรรมการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง (Compress Conflict) หาคำที่ตรงข้ามกับคำตอบที่ได้จากขั้นที่ 6 แล้วจับกันเป็นคู่เลือกมาหนึ่งคู่ที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 8 เปรียบเทียบแนวใหม่ (New Analogy) เป็นกิจกรรมที่ใช้คู่คำขัดแย้งที่เลือกไว้มารเปรียบเทียบตรงอีกครั้ง เลือกการเปรียบเทียบที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 9 กลับสู่ต้นเหตุ (Original Reverse) เป็นกิจกรรมการย้อนกลับไปสู่เงื่อนไขปัญหาเริ่มต้นที่ได้ระบุดอนเริ่มเรียน นำคำตอบสุดท้ายจากขั้นที่แปดมาเป็นแนวทางการแก้ปัญหาเพื่อนำไปปฏิบัติและสร้างสรรค์ต่อไป

Gordon (1961) ได้ให้ขั้นตอนการสอนด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ไว้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้นำผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานต่างๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ เช่น ให้เขียนบรรยายเล่า ทำ แสดง วาดภาพ สร้าง ปั้น เป็นต้น ผู้เรียนทำงานนั้นๆ ตามปกติที่เคยทำเสร็จแล้วให้เก็บผลงานไว้ก่อน

ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง เช่น ลูกบอลกับมะนาว เหมือนหรือต่างกันอย่างไร คำคู่ที่ผู้สอนเลือกมา ควรให้มีลักษณะที่สัมพันธ์กับเนื้อหาหรืองานที่ให้ผู้เรียนทำในขั้นที่ 1 ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบหลายๆ คู่ และจดคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน

ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ผู้สอนให้ผู้เรียนสมมติตัวเองเป็นสิ่งที่ใดสิ่งหนึ่ง และแสดงความรู้สึกออกมา เช่น ถ้าเปรียบเทียบผู้เรียนเป็นเครื่องซักผ้า จะรู้สึกอย่างไร ผู้สอนบันทึกคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน

ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำหรือวลีที่ได้จากการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันในตัวเอง เช่น ไฟเย็น น้ำผึ้งขม มัจจุราชสีน้ำผึ้ง เชือดนึ้มๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้งที่ได้

ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ผู้สอนให้ผู้เรียนนำงานที่ทำไว้เดิมในขั้นที่ 1 ออกมาทบทวนใหม่ และลองเลือกนำความคิดที่ได้มาใหม่จากกิจกรรมขั้นที่ 5 มาใช้ในงานของตนทำให้งานของตนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น ผู้เรียนจะเกิดความคิดใหม่ๆ และสามารถนำความคิดใหม่ๆ นั้นไปใช้ในงานของตน ทำให้งานของตนมีความแปลกใหม่น่าสนใจมากขึ้น นอกจากนั้นผู้เรียนอาจเกิดความตระหนักในคุณค่าของการคิดและความคิดของผู้อื่นอีกด้วย

จากที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ของกอร์ดอนเป็นวิธีที่เหมาะสมกับรายวิชาภาษาไทย และเหมาะสมกับตัวแปรตามที่ผู้วิจัยต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ของกอร์ดอนนั้น มีวิธีการสอนที่ให้นักเรียนสามารถเอาคำคู่ขัดแย้งมาจับคู่กัน จึงทำให้เกิดคำใหม่ เช่น คำว่า มะนาวหวาน เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความคิดนอกกรอบและยังมุ่งเน้นให้นักเรียนมีการพัฒนาในการคิดสร้างสรรค์มากกว่าที่จะพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์

2.3 การเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.3.1 ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นทักษะที่ผู้เขียนจะต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตน เพื่อแสดงความคิด ความรู้สึก และความรู้ จากประสบการณ์ และสื่อออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจ ความคิดของผู้เขียน เมื่อผู้เขียนสามารถเรียบเรียงความคิด ความรู้ จากประสบการณ์ของตนเองออกมาเป็นภาษาเขียนแล้ว ก็จะต้องใช้ภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง เพื่อที่จะสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ ดังที่ Robert Lado (1977, pp.143 อ้างถึงใน บุษกร เข้มภักดี, 2531, น.10) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนไว้ว่า

การเขียน คือ การสื่อความหมายด้วยตัวอักษรของภาษา ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน การเขียนเป็นรูปแบบหนึ่งของการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย การเขียนโดยไม่ทราบความหมายไม่นับว่าเป็นการเขียน ถือเป็นเพียงการจารึกตัวอักษรลงบนสิ่งใดสิ่งหนึ่งเท่านั้น การเขียนจะต้องเป็นการใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย ใช้วิธีเรียบเรียงใจความตามลักษณะ โครงสร้างของภาษา ใช้แบบของการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้นๆ ตลอดจนการใช้ถ้อยคำสำนวนโวหารได้อย่างถูกต้อง

Murray (1973, p.524) กล่าวว่า การเขียนสร้างสรรค์เป็นกระบวนการซึ่งเกี่ยวกับการที่ผู้เขียนพยายามที่จะใช้การรับรู้ด้านต่างๆ ของตน มาเรียบเรียงเป็นถ้อยคำที่จะสื่อความหมายให้ผู้อ่านได้เข้าใจ ทั้งด้านความรู้สึกต่างๆ ของผู้เขียน รวมถึงความเข้าใจในสาระต่างๆ ตรงตามที่ผู้เขียนต้องการ

petty and Jensen (1960 อ้างถึงใน ผลทาน ศรีณรงค์, 2528, น.19) ได้กล่าวถึงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ คือ งานเขียนทุกอย่างที่แสดงให้เห็นถึงจินตนาการและความเป็นตัวของตัวเองของผู้เขียน จากแนวความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ ประภาศรี สีหอำไพ (2531, น.1) อัจฉรา ชิวพันธ์ (2533, น.2) กาญจนา นาคสกุล และคณะ (อ้างถึงใน ผลทาน ศรีณรงค์, 2528, น.19) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนแบบสร้างสรรค์ว่า เป็นงานเขียนที่ไม่เน้นด้านรูปแบบการเขียน แต่เน้นกระบวนการใช้จินตนาการของตนเองมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน โดยไม่อยู่ในกรอบของลักษณะคำประพันธ์นัก เน้นความคิดความสามารถในรูปแบบอิสระตามความพอใจ ความคิดนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ จันทรศรี นิตยฤกษ์ (2515, น.1) ได้กล่าวว่า ขอบข่ายของเรื่องการเขียนอย่างสร้างสรรค์นั้นต่างจากการเขียนเชิงวิชาการที่เห็นเด่นชัด ก็คือ งานเขียนเชิงสร้างสรรค์จะไม่มีกฎเกณฑ์ที่ต้องคำนึงถึงมากนักแต่ก็มีใช้ไม่มีเกณฑ์เฉพาะตัวของผู้เขียน สิ่งที่น่าเน้นมากในการเขียนเชิง

สร้างสรรค์ คือ ความคิดของผู้เขียนที่มุ่งสื่อไปยังผู้อ่าน อย่างไรก็ตามผู้ที่สร้างงานเขียนสร้างสรรค์
ได้ดีก็จะต้องมีพื้นฐานการใช้ภาษาที่ดีด้วยแน่นอน

สุจิต เพ็ชรขอบ และ สายใจ อินทร์พรหม (2523, น.134) กล่าวถึงความหมายของ
การเขียนไว้ว่า การเขียน คือ การเรียบเรียงความรู้ ความคิด ประสบการณ์ต่างๆ ตลอดจนความรู้สึกลึกซึ้ง
และจินตนาการออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร จะเป็นข้อความสั้นๆ ทำนอง คำขวัญ ร้อยแก้วสั้นๆ หรือ
บทกวีนิพนธ์ก็ได้ การเขียนต่างๆ เหล่านี้จะมีเอกภาพ มีความเป็นตัวของตัวเองทั้งในด้านความคิดและ
การใช้ภาษาเรียบเรียง เป็นการใช้ความสามารถในการเขียนแสดงความคิดที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวข้องกับ
บุคลิกลักษณะของคน สัตว์ และสิ่งแวดล้อมที่ผิดแผกแตกต่างไปจากธรรมชาติ (Torrance 1972 citing
Boyd, 1970, p.244) แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดของ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2524 อ้างถึงใน
ดุริณี สาลีการิน, 2535, น.17) ที่กล่าวถึงความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไว้ว่า การเขียนเชิง
สร้างสรรค์เป็นการแสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์ด้วยภาษาที่ชัดเจนอย่างเหมาะสมถูกต้องตาม
ประเภทของเนื้อหาที่แสดงออกนั้น

เฟอร์เนอร์ (Furner 1979 citing Dieterich, 1973, pp.544) ได้กล่าวถึงความหมายของ
การเขียนอย่างสร้างสรรค์สำหรับนักเขียนไว้ว่า การเขียนอย่างสร้างสรรค์ เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้
แสดงความรู้สึกลึกซึ้ง เพราะการได้แสดงออกเช่นนี้เป็นความคิดริเริ่มตามธรรมชาติ ประสบการณ์
ของนักเรียนจะมีความหมายมากขึ้น เมื่อนักเรียนได้มีโอกาสเขียนออกมา ดังนั้น จึงควรเปิดโอกาสให้
นักเรียนได้เขียนอย่างสร้างสรรค์และในการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนอย่างสร้างสรรค์นั้น ครู
จำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีบุคลิกภาพในการสร้างสรรค์เสียก่อนเพื่อให้สามารถชี้แนะถ่ายทอด และ
กระตุ้นให้เกิดพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ได้

จากความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ พอจะสรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์
คือ การสื่อความหมาย โดยการเรียบเรียงความรู้ ความคิดและอารมณ์ความรู้สึก ตลอดจนประสบการณ์
ต่างๆ ของผู้เขียนออกมาอย่างอิสระ อาจเป็นเรื่องธรรมดาของคน สัตว์ สิ่งแวดล้อม หรือเรื่องราวที่ผิด
แผกแปลกไปจากธรรมชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน

2.3.2 ประโยชน์ของการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประโยชน์หลายประการทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียน
ดังแนวความคิดและคำกล่าวของนักการศึกษา ดังนี้

Burn and Others (1971 อ้างถึงใน ผลทาน ศรีณรงค์, 2528, น.27) ได้แสดงความคิดเห็น
ไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประโยชน์ทั้งต่อตัวครูและตัวนักเรียน ประโยชน์ที่มีต่อนักเรียน คือ
กล้าคิด คิดอย่างรวดเร็ว สามารถแสดงความคิด ความเข้าใจ แสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่พบเห็น รู้จักแสดง

ความรู้สึกสะท้อนอารมณ์และมีสุนทรียภาพ นอกจากนี้ยังมีโอกาสได้ทดลองความสามารถในการเขียน ส่วนประโยชน์ที่มีต่อตัวครู คือ ทำให้ทราบความคิด ประสบการณ์ของเด็ก และเข้าใจความแตกต่างของเด็กแต่ละคน

ในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น ผู้สอนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสามารถสอนให้นักเรียนนำทักษะไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ทักษะการเขียนมีประโยชน์ถ้าผู้เขียนรู้จักนำไปใช้ไม่เพียงแต่นักเรียนเท่านั้น ครูผู้สอนก็จะได้ประโยชน์ต่อการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์เช่นกัน ดังคำกล่าวของ ประชุมพร สุวรรณตรา (2523 อ้างถึงใน ครุณี สาลิการิน, 2535, น.20) ซึ่งกล่าวถึงประโยชน์ของการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ สรุปได้ดังนี้

1) ฝึกทักษะและการพัฒนาการใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังฝึกการสังเกตธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม อารมณ์ และความรู้สึกที่มาต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญญา ความรู้สึกอันดีงาม ความเห็นอกเห็นใจ และความรักเพื่อนมนุษย์ สัตว์ และธรรมชาติ

2) ช่วยให้ผู้รู้จักวงศัพท์มากขึ้น สามารถเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวน วลี ที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน มีชีวิตชีวาแก่ผู้อ่านและก่อให้เกิดความสุขความเพลิดเพลินในการเขียน ทำให้เด็กรักการเขียน

3) รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และยังเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เขียนให้ยอมรับและนับถือตนเอง ภูมิใจในตนเอง และรู้จักยอมรับผู้อื่น

4) ช่วยให้มีความรู้ ความซาบซึ้งในวรรณคดีที่มีคุณค่าต่างๆ ซึ่งจะเป็นประสบการณ์สะสมที่นำไปใช้ในโอกาสต่อไป

5) เป็นงานที่สร้างความสุขสนุกสนาน ทำทนายสำหรับครู เพราะมีการวางแผนหา กลวิธีในการสอน ซึ่งเป็นการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้สอน ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในการสอน สร้างความเชื่อมั่นและคุณค่าให้กับผู้สอนเช่นเดียวกับผู้เรียน และยังทำให้ครูรู้จักและเข้าใจเด็กแต่ละคนมากขึ้น

ดังนั้น จะเห็นว่าการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประโยชน์ทั้งตัวผู้เรียนและผู้สอนเป็นอย่างยิ่ง จึงควรได้รับการส่งเสริมและคิดค้นวิธีการสอนที่แปลกใหม่ น่าสนใจมากระตุ้นให้นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้

2.3.3 หลักเกณฑ์การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

หลักเกณฑ์ในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีความสำคัญยิ่งต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพ นักการศึกษาหลายคนให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการ

สอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ และได้เสนอแนะหลักเกณฑ์ไว้ ดังนี้

Smith (1973, p.9) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้ คือ

1) ผลงานที่ถือว่า เกิดจากการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น สิ่งแรกที่จะต้องคำนึงถึงคือ จะต้องเป็นสิ่งใหม่ที่แตกต่างออกไปจากเดิม หรือมีลักษณะเฉพาะตัว เช่น เด็กอาจคิดรูปแบบของโคลงกลอนขึ้นใหม่

2) จะต้องเน้นความคิดแบบอเนกนัย (divergent thinking) คือ รวมความรู้ ความคิด ความจริง ความเข้าใจ และทักษะต่างๆ ที่เรียนรู้มาสร้างสิ่งใหม่ คิดคำตอบใหม่หลายๆ คำตอบ มิใช่เพียงคำตอบเดียว

3) ผู้สอนจะต้องใช้กลวิธีที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิด พัฒนาความคิดของตนเอง และมีอิสระที่จะแสดงความคิดของตนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งครูอาจจะใช้วิธีตั้งคำถามหรือสร้างสถานการณ์ขึ้น แต่ในขณะเดียวกันควรจะมีช่วงเวลาให้เด็กได้ผ่อนคลายความตึงเครียดบ้าง

4) ก่อนที่จะลงมือเขียนแต่ละครั้ง ครูควรจะให้เด็กได้ตั้งจุดมุ่งหมายและสำรวจความคิดของตนเองเสียก่อน และครูควรจะมีบทบาทเพียงเพื่อช่วยเหลือ ชี้แนะให้นักเรียนเกิดแนวความคิดเท่านั้น

5) ควรจะกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมให้สัมพันธ์กับความคิดใหม่ และจะต้องสนับสนุนส่งเสริมให้นำความรู้และทักษะต่างๆ ที่เล่าเรียนมามาใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ กัน

6) ในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นกระบวนการในการทำงานสำคัญเท่ากับผลงาน กระบวนการนี้เริ่มตั้งแต่ช่วงเวลาเตรียมตัวผู้เขียนได้รับปัญหา ช่วงเวลาที่ผู้เขียนขบคิดปัญหา ช่วงเวลาที่มองเห็นปัญหากระจ่างชัด ช่วงเวลาที่เกิดแนวความคิด และช่วงเวลาที่ผลงานสำเร็จและประเมินผล

7) จะต้องจัดสถานการณ์เพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ทั้งสถานการณ์ทางกายภาพ เช่น ห้องเรียนสะดวกสบาย ที่นั่งเหมาะสม อุปกรณ์ครบครัน และจัดสถานการณ์ทางจิตใจ คือ การสร้างบรรยากาศให้เกิดความเชื่อมั่น และมีอิสระในการคิดหรือเขียน

8) การสอนแบบสร้างสรรค์จะประสบผลสำเร็จมากกว่าล้มเหลว ถึงแม้เด็กบางคนจะทำไม่ได้ แต่นั่นเป็นประสบการณ์หนึ่งของเขาซึ่งจะช่วยทำให้เข้าใจชีวิตและนำไปปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเอง อย่างไรก็ตามครูจะต้องพยายามไม่ให้เกิดความล้มเหลวบ่อย เพราะจะทำให้หมดกำลังใจ

9) ในการพิจารณาผลงานที่เกิดจากการสร้างสรรค์ ครูจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรเน้นและชมเชยในเรื่องของความแปลกใหม่ ลักษณะเฉพาะตัว ความคิดริเริ่มและ

ความเป็นตัวของตัวเองในแต่ละคน ในขณะที่เดียวกันควรจะให้ได้เสนอผลงานเพื่อให้เพื่อนๆ ได้ช่วยกันวิพากษ์วิจารณ์ จะเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้ดีขึ้น

10) จะต้องอาศัยกระบวนการแบบประชาธิปไตย เช่น การเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน และการจัดห้องเรียน โดยยึดหลักประชาธิปไตย

นอกจากนี้ การเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นผู้เขียนต้องคำนึงถึงผู้อ่านด้วยว่า เป็นใคร อยู่ในระดับใด อุปนิสัยอย่างไร เพื่อจะได้ใช้ภาษาและกลวิธีการเขียนได้ถูกต้อง เหมาะสม ควรเริ่มต้นและจบอย่างประทับใจ ใช้ภาษาสละสลวย อ่านง่าย ไม่สับสน ดำเนินเรื่องให้สนุก แต่ควรระวังการใช้ภาษาเขียนและภาษาพูดให้ถูกต้องเหมาะสม เขียนเรื่องให้ตรงจุด ทิ้งท้ายคม และเขียนอย่างมีชีวิตจิตใจ ส่วนการตั้งชื่อเรื่อง ควรครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด อาจจะใช้การเล่นคำ สำนวน ให้น่าสนใจ ใช้คำที่มีความขัดแย้ง ชวนให้งุนงง และอาจตั้งเป็นคำถามหรืออาจจะให้ความเปรียบเทียบก็ได้ (กาญจนา นาคสกุล และคณะ, 2524 อ้างถึงใน ผลทาน ศรีณรงค์, 2528, น.23-24)

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่แตกต่างจากการเขียนโดยทั่วไป ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรจะได้อธิบายให้เด็กได้ทราบถึงหลักเกณฑ์ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อน เพื่อเด็กจะได้เข้าใจเห็นความแตกต่างจากการเขียนทั่วไป และสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ด้วยตนเอง

2.3.4 ลำดับขั้นในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

นอกจากหลักเกณฑ์ในการสอนแล้วการจัดลำดับขั้นในการการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก็นับเป็นความสำคัญที่ครูผู้สอนควรนำมาพิจารณาก่อนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังแนวคิดของนักการศึกษา เช่น

Furner (1973, p.406) ได้เสนอลำดับขั้นในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

- 1) ขั้นจูงใจ เป็นขั้นให้ความรู้ในเรื่องที่นักเรียนสนใจ ขั้นนี้ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดแนวคิดเพิ่มขึ้น
- 2) ขั้นแลกเปลี่ยนความคิดในเรื่องที่สนใจ ขั้นนี้ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดแนวคิดเพิ่มขึ้น
- 3) ขั้นเขียน ขั้นนี้นักเรียนเขียนเรื่องที่ตนเองสนใจอย่างอิสระ
- 4) ขั้นแลกเปลี่ยนความคิดจากเรื่องที่เขียนหลังจากเขียนเรื่องเสร็จแล้ว ให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรื่องกันอ่าน เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดเพิ่มขึ้น
- 5) ขั้นติดตามผลกิจกรรมบางอย่างที่เหมาะสม เช่น เขียนเรื่องที่ต่อเนื่องกัน หรือ ต้องแก้ไขบกพร่องบางอย่าง

เจือ สตะเวทิน (2514 อ้างถึงใน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท พระนคร ศรีอยุธยา ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง และอุทัยธานี, 2535, น.13) กล่าวว่า วิธีสอนการเขียนเรียงความแบบสร้างสรรค์ ควรสอนให้เด็กรู้จักแสดงความคิดสร้างสรรค์ออกมาตามลำดับ ดังนี้

1) วิธีการสอนให้แสดงความคิดเป็นวลี ใ้รู้ง่ายๆ แล้วให้นักเรียนเขียนคำได้ภาพให้บอกว่าภาพนั้นคืออะไร

2) วิธีสอนให้แสดงความคิดเห็นเป็นประโยค วิธีนี้คือ หาภาพที่แสดงกิริยา

3) วิธีสอนให้เด็กแสดงความคิดเห็นเป็นย่อหน้าวิธีนี้ก็คือ ขยายสมรรถภาพในการเขียนให้กว้างออกไป โดยส่งเสริมให้เขียนหลายๆ ประโยคต่อเนื่องกันไป วิธีนี้จะต้องตั้งคำถามเป็นข้อๆ แล้วให้ตอบคำถามนั้นเรียงไปในย่อหน้าเดียวกัน

4) วิธีสอนให้แสดงความคิดเห็นเป็นเรื่อง วิธีนี้นับว่าเด็กใช้ความคิดมากที่สุด การเขียนโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นอุปกรณ์การสอนที่ดีที่สุด เพราะส่งเสริมให้เด็กคิดดีที่สุด

Staudacher (1968 อ้างถึงใน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท พระนคร ศรีอยุธยา ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง และอุทัยธานี, 2535, น.13-14) ได้กล่าวถึงสิ่งเร้าที่ช่วยในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1) ภาพที่ใช้ไม่ควรบอกเรื่องราวทุกอย่าง ควรเป็นภาพที่ไม่จบในตัวเพื่อให้นักเรียนฝึกจินตนาการ

2) การตั้งชื่อเรื่องให้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักเรียนที่คิดไม่ออกว่าจะเริ่มต้นอย่างไร เรื่องที่ตั้งให้ไม่ควรจบในตัวเองแต่ควรให้นักเรียนได้ฝึกจินตนาการ เช่น ถ้าพระอาทิตย์ไม่ส่องแสง

3) เรื่องที่ยังไม่จบ ครูอาจใช้วิธีเล่าหรือเขียนเรื่องค้างไว้ให้นักเรียนเล่าหรือเขียนให้จบ

4) นิทานพื้นเมือง ครูอาจนำนิทานพื้นเมืองมาเล่าให้นักเรียนฟัง เพื่อสร้างความสนใจให้นักเรียนอยากเขียน เช่น เรื่อง “ทำไมยี่ราฟจึงมีคอยาว”

5) ใช้กิจกรรมในวิชาอื่นมาส่งเสริมการเขียน เป็นวิชาสังคม วิทยาศาสตร์ ครูอาจใช้กิจกรรมในวิชาเหล่านั้นมาให้นักเรียนเขียนโฆษณา เรียงความหรือบันทึก

6) ใช้ลักษณะตัวละคร ให้นักเรียนบรรยายลักษณะตัวละครที่นักเรียนชอบ

7) การเล่าเรื่องให้เขียน สำหรับเด็กเริ่มเรียนให้เด็กเล่าให้ครูเขียน

8) ของจริง อาจจะเป็น พืช สัตว์ คน สิ่งของที่เป็นรูปธรรมทั้งหลาย มาเป็นสื่อให้เด็กเขียน เช่น กุหลาบ พ่อ ควายของฉัน เชือก

9) ของจำลอง ที่เป็นรูปธรรมเป็นสิ่งเร้าให้เด็กอยากเขียน บรรยายถึงสิ่งเหล่านั้น

10) สัญลักษณ์ ได้แก่ เครื่องหมายต่างๆ เช่น เครื่องหมายจรรจาจร ครูอาจใช้เป็นสิ่งเร้า ให้เด็กเขียนบรรยาย เล่าเรื่องประวัติความเป็นมา ความคิดเห็น คุณโทษ ประโยชน์ของสิ่งต่างๆ

11) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ครูอาจให้นักเรียนเขียนข่าวในโรงเรียนข่าว ในหมู่บ้าน

12) หนังสือประเภทต่างๆ

13) เศษวัสดุที่ไม่ใช่ เช่น ปฏิกิติน เศษผ้า เศษหิน เปลือกหอย เปลือกไข่ เกล็ดปลา ถุง กระดาษ

2.3.5 การสร้างบรรยากาศในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

การสร้างบรรยากาศในการเขียน มีความสำคัญอย่างยิ่ง นักการศึกษาหลายคนได้เขียนเกี่ยวกับหลักการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ซึ่งมักครอบคลุมบรรยากาศในการสอนเขียนไว้ด้วย

ประเทิน มหาจันทร์ (2519, น.163) ได้กล่าวถึงหลักการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1) บรรยากาศและสภาพการณ์ ครูผู้สอนจะต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมกับการที่นักเรียนจะแสดงออก กล่าวคือ นักเรียนต้องรู้สึกสบายใจ อบอุ่นใจ เป็นตัวของตัวเอง สิ่งแวดล้อมในการแสดงออกไม่ควรจำกัดตายตัว เช่น เรื่อง เวลา อุปกรณ์ กิจกรรม ฯลฯ เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ นักเรียนเกิดความคิดที่อิสระได้

2) ประสบการณ์ เด็กจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจจากประสบการณ์โดยตรงที่ตน ได้รับ เช่น จากการเดินทาง การทดลอง ฯลฯ นักเรียนต้องการประสบการณ์ที่แท้จริงและสม่ำเสมอ ฉะนั้นในการเรียนการสอนควรสร้างความสนใจให้กับนักเรียนและจัดหาอุปกรณ์ช่วยอย่างพร้อมเพียง เมื่อนักเรียนมีประสบการณ์มากขึ้นก็จะนึกอยากเขียนเรื่องต่างๆ ที่ได้ยิน ได้ฟังมา

3) ครูผู้สอนความสนใจและความเอาใจใส่ของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนการเขียนอย่างสร้างสรรค์ ครูควรปลูกฝังความเป็นคนช่างสังเกตสิ่งแปลกๆ และเหตุการณ์ที่น่าสนใจในชีวิตประจำวันไว้ในตัวเองให้มากที่สุดจะได้เป็นผู้ที่มองเห็นอะไรได้แจ่มแจ้ง มีชีวิตจิตใจ ควรปลูกฝังความกระตือรือร้น ความเพลิดเพลิดในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ แปลกๆ ให้กับนักเรียน

สมบัติ มหารศ (2519, น.398-399) ก็ได้กล่าวถึง หลักการสอนเขียนอย่างสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1) การให้นักเรียนได้แสดงแนวความคิดใหม่ๆ และมีความหมาย ถือเป็นภาระกระทำที่สร้างสรรค์

2) การเขียนสร้างสรรค์ ควรมีหลายแบบตามความต้องการของนักเรียน ครูควรยอมรับการเขียนในระยะแรกๆ แม้จะเป็นการเขียนเพียงประโยคเดียวหรือความคิดเดียวก็ตาม

3) สร้างบรรยากาศให้อบอุ่น สนับสนุนให้นักเรียนเขียนได้อย่างอิสระ การเขียนตามที่นักเรียนสนใจย่อมถือเป็นเรื่องสำคัญ

4) กระตุ้นให้นักเรียนนำประสบการณ์เดิมมาเขียน

สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทรมพรรษ์ (2523, น.117-119) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนทักษะการเขียนไว้ ดังนี้

1) ก่อนที่จะลงมือสอน ครูควรทดสอบความพร้อมในการเขียนของนักเรียนเพื่อวัดความสามารถในการสะกดคำ ความสามารถในการใช้คำ การผูกประโยคและการเรียบเรียงข้อความเข้าด้วยกัน

2) ปลุกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการเขียน

3) ในการสอนเขียนแต่ละครั้ง ครูควรให้นักเรียนได้ทราบวัตถุประสงค์ในการเขียนอย่างชัดเจน พร้อมทั้งทราบประโยชน์ของการฝึกทักษะนั้นๆ ด้วย และถ้าเป็นไปได้ครูควรให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนด้วย

4) ในการสอนทักษะการเขียน ไม่ควรกำหนดหัวข้อเรื่องให้ตายตัวและควรให้นักเรียนได้มีโอกาสเสนอหัวข้อเรื่อง หรือเลือกเรื่องที่จะเขียนพอสมควร

5) การสอนทักษะการเขียน ไม่ควรแยกออกมาจากทักษะอื่นๆ แต่ควรสอนทักษะการเขียนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น

6) ครูควรพยายามใช้กลวิธีการจูงใจ และการเสริมกำลังใจหลายรูปแบบ และทำเป็นระยะๆ ตลอดเวลาที่ทำการสอน เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อน

7) ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการจัดกิจกรรม และการมอบหมายงาน

8) ในการสอนทักษะการเขียน ครูควรพลิกแพลงวิธีสอนหลายๆ รูปแบบ เพื่อให้บรรยากาศในการเรียนการสอนน่าสนใจ

9) ครูควรจัดกิจกรรมการสอนหลายๆ ประเภท และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมนั้นๆ และกิจกรรมนั้นควรเป็นกิจกรรมที่ให้ประสบการณ์ตรงในการฝึก

10) ในการสอนทักษะการเขียนให้ได้ผลดี ครูควรใช้สื่อประกอบการสอนเพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน

11) ในการสอนทักษะการเขียน ครูควรวางแผนการสอนแต่ละครั้งอย่างละเอียด

12) ควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการวางหลักเกณฑ์การเขียนประเภทต่างๆ ด้วย เพื่อฝึกให้นักเรียนเขียนโดยมีหลักเกณฑ์

13) เมื่อนักเรียนประสบปัญหาในการเขียน เช่น ไม่สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนได้ ครูควรช่วยสร้างสถานการณ์และจัดกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเขียน

14) เมื่อนักเรียนเขียนตามที่ครูมอบหมายแล้ว ครูควรรีบตรวจให้เสร็จแล้วคืนให้นักเรียน และเขียนคำติชมให้ชัดเจน

15) ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลและสร้างเกณฑ์การประเมินผลการเขียนด้วย

นิตยา ฤทธิโยธี (2520, น.60) ได้กล่าวถึง บรรยากาศที่จะส่งเสริมให้นักเรียนอยากเขียนว่า เด็กอยากเขียนเรื่องเมื่อมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมชวนให้เขียนการเขียนจะต้องอยู่ในขอบข่ายประสบการณ์ของเด็ก ครูอาจไม่รู้ว่่าสิ่งใดมีความหมายต่อเด็กหรือไม่ เด็กเองก็ไม่สามารถบอกได้ว่าเมื่อไรจะเขียนได้ แต่มีสิ่งหนึ่งจะช่วยในเรื่องนี้ได้คือ เมื่อไรที่เด็กมีความประทับใจอย่างลึกซึ้งในประสบการณ์หรือความคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อนั้นเด็กก็พร้อมที่จะถ่ายทอดความคิดให้เป็นคำพูดได้

ข้อสำคัญที่เอื้ออำนวยให้เด็กพัฒนาความคิดสร้างสรรค์อีกประการหนึ่ง คือ เด็กต้องการเวลาสำหรับสร้าง คิด ทดลอง และเขียน นั่นคือ เด็กต้องการเวลาสำหรับสร้างสรรค์ ถ้าหากตารางสอนจัดไว้ตายตัวว่า เด็กจะต้องทำอะไรบ้าง และงานที่เด็กต้องทำนั้นมีมากกว่าเวลาที่กำหนดไว้ เด็กอาจจะไม่มีโอกาสพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เลยก็ได้ เด็กทุกคนทำงานและเรียนได้เร็วช้าต่างกัน เด็กทุกคนจะไม่สามารถตอบคำถามได้เร็วตามที่ครูคิดไว้ แต่ทั้งนี้เด็กอาจจะตอบได้ดีถ้าครูให้เวลาคิดเพียงพอ ไม่เฉพาะเด็กเท่านั้นที่ต้องการเวลา ครูก็ต้องการเวลาด้วย แต่ครูมักไม่มีเวลา ดังนั้น ครูจึงไม่มีเวลาเตรียมการสอน และจัดหาอุปกรณ์ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ครูจึงสอนตามตำราที่มีอยู่และทำอย่างนี้ตลอดไป เด็กจึงไม่มีโอกาสพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

นอกจากนี้ วรณี โสมประยูร (2521 อ้างถึงใน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง และอุทัยธานี, 2535, น.15) ได้กล่าวถึงการสร้างบรรยากาศในการเขียนสร้างสรรค์ว่า ครูต้องสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เด็กมีความมั่นใจที่จะเขียน ครูต้องชมเชยเด็ก หลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์เชิงทำลาย เด็กต้องมีอิสระในการเขียนอย่างเสรี และครูต้องใส่ใจงานเขียนของเด็กอย่างจริงจัง เพราะเด็กไม่กล้าแสดงความรู้สึกหรือความคิดภายในให้ผู้ไม่สนใจฟัง และครูต้องระลึกไว้เสมอว่า การให้เด็กพอใจ มีความเชื่อมั่นในตนเองนั้นจะทำให้

เกิดความสำเร็จทางการเขียนอย่างสร้างสรรค์แก่เด็กในอนาคต ส่วนการแก้ไขการสะกดคำและแบบฟอร์มการเขียนนั้น ยังมีเวลาพอที่จะแก้ไขให้ถูกต้องได้ในภายหลัง ในเบื้องต้นเจตคติและความปรารถนาในการเขียนอย่างสร้างสรรค์มีความสำคัญเหนือกว่า

จากที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า หลายท่านมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า บรรยากาศเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เกิดผลงานเขียนอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งอาจสรุปเป็นข้อๆ ได้ ดังนี้

- 1) เวลา เด็กต้องการเวลาสำหรับคิดและเขียนอย่างสร้างสรรค์
- 2) สถานที่ต้องเย็นสบาย
- 3) บรรยากาศก่อให้เกิดความรู้สึกสบายใจ อบอุ่น มีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนและครู
- 4) มีสถานการณ์ที่ประทับใจอย่างลึกซึ้ง
- 5) เด็กมีอิสระในการแสดงออก
- 6) ครูต้องแสดงความเข้าใจ เห็นใจ ช่วยเหลือ ให้กำลังใจ สนใจผลงานของเด็กทุกคน

และกระตือรือร้นที่จะสอน

2.3.6 บทบาทครูผู้สอนกับการเขียนสร้างสรรค์

ครูผู้สอนที่ทำการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพราะครูเป็นผู้สร้างสรรค์ สร้างสถานการณ์ สร้างสิ่งเร้าและจัดลำดับขั้นการสอน ถ้าครูไม่เข้าใจวิธีการไม่เข้าใจกระบวนการและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการสอนเขียนแบบสร้างสรรค์ก็ล้มเหลว ดังที่ แอนเดอร์สัน (Anderson,1970, p.321) กล่าวว่า การเขียนแบบสร้างสรรค์จะสำเร็จผลได้ก็ต่อเมื่อครูผู้สอนมีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการและผลผลิตของการเขียนแบบนี้ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ นิติยา ฤทธิโยธี (2519, น.62) ที่ว่า เจตคติที่เกี่ยวกับการเขียนแบบสร้างสรรค์ของครูเองเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ถ้าครูไม่มีความเห็นอกเห็นใจ ไม่มีความเข้าใจ และไม่ส่งเสริมหรือช่วยเหลือเด็กแล้ว จะมีเด็กน้อยคนนักที่จะเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ได้ ดังนี้ ครูจะต้องเข้าใจเด็กคอยสนับสนุนส่งเสริมให้เด็กแสดงออก และครูจะต้องแสดงความสนใจการกระตือรือร้นที่จะปูพื้นฐานการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ให้แก่เด็กด้วย

นอกจากนี้ วรรณิ สามประยูร (2521 อ้างถึงใน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง และอุทัยธานี, 2535, น.16) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า ครูต้องรู้จักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็กเป็นอย่างดีเพื่อจะได้จัดกิจกรรมการเขียนได้เหมาะสมกับความสนใจและความสามารถของเด็ก เด็กจึงจะเขียนอย่างสร้างสรรค์ได้ดี ซึ่งความสนใจของเด็กในวัยต่างๆ สรุปได้ ดังนี้

ระดับเด็กประถมศึกษาปีที่ 1-2 เด็กยึดตัวเอง ต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเองและเป็นเรื่องสมมติ เช่น บ้านของฉัน หมาของฉัน นางฟ้าของฉัน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 เด็กชอบสัตว์ ชอบคนอื่นมากขึ้น จึงควรให้เขียนเรื่องสัตว์และเพื่อน เช่น เพื่อนที่ฉันชอบ สัตว์เลี้ยงที่ฉันชอบ

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นไป เด็กเริ่มสนใจการผจญภัย ความจริง ความกล้าหาญ วีรบุรุษที่สำคัญ การค้นพบ ฯลฯ

2.5.7 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนถ่ายทอดเรื่องราวตามความคิดจินตนาการที่สร้างสรรค์แปลกใหม่ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารผ่านตัวอักษรระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ดังที่ได้มีผู้กล่าวถึงพฤติกรรมที่มีต่อการเขียนและความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

กรณีการ์ พวงเกษม (2533, น.41) ได้กล่าวถึง การกิจกรรมการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับการเขียนไว้ว่า เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียน ผู้เรียนจะต้องมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- 1) เมื่อกำหนดคำ ให้นักเรียนสามารถสร้างคำ หรือประโยคที่แปลกใหม่จากคำได้
- 2) นักเรียนเขียนเรื่องราวจากประโยคที่กำหนดได้
- 3) นักเรียนเขียนบรรยายภาพได้
- 4) เมื่อกำหนดภาพมาให้ นักเรียนเขียนเรื่องเกี่ยวกับภาพได้
- 5) ให้ภาพ ชื่อเรื่อง ข้อความยาว 2-3 ประโยค นักเรียนเขียนเรื่องต่อให้จบได้
- 6) นักเรียนเขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับภาพได้
- 7) ให้ภาพมาแล้ว นักเรียนเขียนแสดงความต้องการจากภาพได้

นิจ จันทร่มล (2535, น.4) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1) การเขียนเรื่องราว เมื่อครูกำหนดคำ ข้อความ ประโยค ภาพ นิทาน หรือสิ่งของให้ แล้วนักเรียนสามารถนำมาเขียนเรื่องราวได้

2) การเขียนแสดงความรู้สึกตามความต้องการและจินตนาการ เมื่อกำหนดคำ ข้อความ ประโยค ภาพ ชื่อเรื่องมาให้แล้ว นักเรียนสามารถเขียนแสดงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ และจินตนาการเกี่ยวกับสิ่งที่กำหนดให้

ปราณี สุรสิทธิ์ (2541, น.57) กล่าวถึง ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่ผู้เรียนสามารถสร้างคำ ประโยค บรรยายภาพ แสดงความรู้สึกและความต้องการ จากข้อความ รูปภาพ หรือสิ่งของที่กำหนดให้ โดยอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่แหวกแนวไปจากเดิม

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ ความสามารถในการถ่ายทอดเรื่องราวในรูปแบบของการเขียนความเรียง อันเป็นการสะท้อนความคิด ความรู้สึก อารมณ์ต่างๆ ของผู้เขียนที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง แสดงเป็นผลงานการเขียนที่มีความแปลกใหม่น่าสนใจ และไม่ลอกเลียนแบบใคร มีความคิดสร้างสรรค์ โดยผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ ความรู้จินตนาการ มาใช้ในการเขียนเล่าเรื่องจากภาพ ตามหัวข้อที่กำหนดได้ในแบบของตนเอง

2.4 การวัดและประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นงานที่เกิดจากจินตนาการที่แปลกใหม่ ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของตนเองโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล ดังนั้น การวัดและประเมินผลจำเป็นต้องดูการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนที่เที่ยงตรง ครอบคลุมทุกด้าน ซึ่งได้มีผู้เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้ ดังนี้

กรณีการ์ พวงเกษม (2534, น.160) ได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลการเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

- 1) ความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาสอดคล้องกับภาพ
- 2) การเรียบเรียงจัดลำดับความคิด
- 3) ความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา

โดยในแต่ละข้อจะกำหนดเกณฑ์คะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ ดีมาก = 3 ดี = 2 และ พอใช้ = 1

กระทรวงศึกษาธิการ (2536, น.314) กล่าวว่า การเขียนแสดงความคิดอย่างเสรีและเชิงสร้างสรรค์ เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ดังนั้น การวัดและประเมินผลที่ถูกต้องและตรงที่สุด คือ ให้นักเรียนเขียนแล้วให้คะแนนด้วยวิธีจัดอันดับคุณภาพ ดังนี้

- 1) ความคิดแปลกใหม่ 'ไม่ซ้ำ' แบบหรือลอกเลียนใคร
- 2) การใช้ภาษาคมคาย
- 3) มีประโยชน์ ให้ข้อคิด ก่อให้เกิดจินตนาการ
- 4) เร้าความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างตรงตามจุดประสงค์การเขียน และควรมีเกณฑ์การให้คะแนนด้วย

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, น.223-224) กล่าวถึง เกณฑ์การตรวจพิจารณาเพื่อประเมินงานเขียนว่ามักจะประกอบด้วยเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

1) ความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ได้แก่ ศัพท์ โครงสร้าง
2) ความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา ได้แก่ ศัพท์ จำนวนวลีที่ได้ถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน และกระชับได้ใจความหรือไม่

- 3) มีจุดเน้นของความคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน
- 4) ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดและความสมดุลของการนำเสนอ
- 5) การใช้เทคนิควิธีการนำเสนอข้อมูลทั้งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรมที่เหมาะสม
- 6) การนำเข้าสู่เรื่องได้อย่างน่าสนใจ
- 7) การดำเนินเรื่องอย่างสัมพันธ์กัน

จกมล วณะเสถียร (2559, น.78-79) ได้กล่าวถึง เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ 5 ประเด็นการประเมิน คือ

1) การตั้งชื่อเรื่อง ได้แก่ (1) ชื่อเรื่องสื่อความหมายได้ (2) ชื่อเรื่องสื่อความได้เหมาะสมกับเรื่องแต่ไม่กระชับ ไม่น่าสนใจ (3) ชื่อเรื่องสื่อความไม่เหมาะสมกับเรื่อง ไม่กระชับ ไม่น่าสนใจ

2) เนื้อหา และการเรียงลำดับเหตุการณ์ ได้แก่ (1) เนื้อหามีสาระถูกต้อง ชัดเจน มีประเด็นครบถ้วนเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ต่อเนื่อง สอดคล้องกันตลอดเรื่อง (2) เนื้อหามีสาระถูกต้อง ชัดเจน แต่มีประเด็นไม่ครบถ้วน เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ต่อเนื่อง แต่บางช่วงไม่สอดคล้องกัน (3) เนื้อหามีสาระไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน มีประเด็นไม่ครบถ้วนเรียงลำดับเหตุการณ์ไม่ต่อเนื่อง ใจความวกวน

3) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้แก่ ใช้คำถูกต้อง (1) หลากหลาย มีความริเริ่มสร้างสรรค์ สื่อความได้ชัดเจนเห็นภาพเกิดความรู้สึกคล้อยตาม (2) ใช้คำถูกต้องหลากหลาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่สื่อความไม่ค่อยชัดเจน ไม่เห็นภาพ ไม่เกิดความรู้สึกคล้อยตาม (3) ใช้คำถูกต้อง หลากหลาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่สื่อความไม่ชัดเจน ไม่เห็นภาพ ไม่เกิดความรู้สึก

4) การเขียนคำเชื่อมโยงประโยค ได้แก่ (1) ใช้คำเชื่อมโยงประโยคเหมาะสม สละสลวย อ่านแล้วสัมพันธ์ต่อเนื่อง (2) ใช้คำเชื่อมโยงประโยคเหมาะสม แต่ยังไม่สละสลวย อ่านแล้วสัมพันธ์ต่อเนื่อง ๖3) ใช้คำเชื่อมโยงประโยคไม่เหมาะสม ไม่สละสลวย อ่านแล้วไม่สัมพันธ์ต่อเนื่อง

5) การเขียนสะกดคำ ได้แก่ (1) เขียนสะกดถูกต้องทุกคำ (2) เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง 1-5 คำ (3) เขียนสะกดคำไม่ถูกต้องมากกว่า 5 คำ

โดยในแต่ละข้อจะมีเกณฑ์การให้คะแนน 3 2 1 ตามลำดับ แต่จะมีน้ำหนักจุดเน้นแตกต่างกันไปตามความยากง่ายของแต่ละประเด็นการประเมิน โดยแต่ละประเด็นมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การตั้งชื่อเรื่อง (จะมีน้ำหนักจุดเน้น = 1) คะแนนเต็ม 3 คะแนน

ประเด็นที่ 2 เนื้อหา และการเรียงลำดับเหตุการณ์ (จะมีน้ำหนักจุดเน้น = 3) คะแนนเต็ม 9 คะแนน

ประเด็นที่ 3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (จะมีน้ำหนักจุดเน้น = 3) คะแนนเต็ม 9 คะแนน

ประเด็นที่ 4 การเขียนคำเชื่อมโยงประโยค (จะมีน้ำหนักจุดเน้น = 2) คะแนนเต็ม 6 คะแนน

ประเด็นที่ 5 การเขียนสะกดคำ (จะมีน้ำหนักจุดเน้น = 1) คะแนนเต็ม 3 คะแนน รวม

5 ประเด็นการประเมิน จะมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยมีการแปลความหมายแบบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้ คะแนนระหว่าง 24–30 หมายถึง ดี, คะแนนระหว่าง 17–23 คะแนน หมายถึง พอใช้, คะแนนระหว่าง 10–16 หมายถึง ต้องปรับปรุง

กรมวิชาการ (2545, น.25) ได้กล่าวถึง ลักษณะการพิจารณาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ 4 ประการ คือ

1) ให้ความคิดแปลกใหม่ หมายถึง ความคิดที่ไม่ซ้ำแบบหรือไม่ลอกเลียนผู้อื่นมาเป็นความคิดที่ผู้เขียนคิดขึ้นเอง หรือดัดแปลงมาอย่างแยกคายด้วยภูมิปัญญาของตนเอง

2) การใช้ภาษาคมคายกะทัดรัด ทั้งนี้ต้องเป็นการใช้ภาษาไทยที่ไม่ผิดแปลกไปจากระเบียบของภาษาซึ่งเป็นที่ยอมรับกัน

3) สามารถเร้าความรู้สึกของผู้รับสาร อาจเป็นความขบขัน ความเศร้า ความปีติยินดี ความพิศวง เป็นต้น อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันได้

4) เป็นประโยชน์ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม เช่น ให้ข้อคิดที่เป็นคติในการดำรงชีวิต ชี้ให้เห็นคุณโทษของการกระทำบางอย่าง

สำนักวิชาการ (2559, น.5) ได้กล่าวถึง เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ 5 ประเด็นการประเมิน คือ

1) การตั้งชื่อเรื่อง ได้แก่ (1) ชื่อเรื่องมีค่าที่สอดคล้องกับภาพ (2) สื่อความหมายได้ตรงหรือสอดคล้องกับภาพ (3) สื่อความหมายได้ตรงหรือสอดคล้องกับภาพ

2) สาระสำคัญของเรื่องที่เขียนตามจินตนาการ ได้แก่ (1) ได้สาระ (2) มีความต่อเนื่อง (3) มีความสอดคล้อง (4) มีความเป็นเหตุเป็นผล (5) มีความคิดสร้างสรรค์

3) การใช้ภาษา ได้แก่ (1) การเลือกใช้ได้ถูกต้องตามกาลเทศะ (2) เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง (3) เขียนวันวรรคตอนได้ถูกต้อง (4) ใช้คำสุภาพ (5) ประโยคถูกต้องตามหลักภาษา

4) การเขียนสะกดคำ ได้แก่ (1) เขียนถูกต้องทุกคำ (2) เขียนผิดไม่เกิน 3 คำ (3) เขียนผิดไม่เกิน 5 คำ (4) เขียนผิดไม่เกิน 7 คำ (5) เขียนผิดตั้งแต่ 8 คำ ขึ้นไป

5) ความมีระเบียบเรียบร้อย ได้แก่ (1) เขียนตัวอักษรอ่านง่าย (2) สะอาดเรียบร้อย

โดยในแต่ละข้อจะมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 4 3 2 1 ตามลำดับ แต่จะมีน้ำหนักการให้คะแนนแตกต่างกันไปตามความยากง่ายของแต่ละประเด็นการประเมิน โดยแต่ละประเด็นมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การตั้งชื่อเรื่อง คะแนนเต็ม 3 คะแนน

ประเด็นที่ 2 สาระสำคัญของเรื่องที่เขียนตามจินตนาการ คะแนนเต็ม 5 คะแนน

ประเด็นที่ 3 การใช้ภาษา คะแนนเต็ม 5 คะแนน

ประเด็นที่ 4 การเขียนสะกดคำ คะแนนเต็ม 5 คะแนน

ประเด็นที่ 5 ความเป็นระเบียบเรียบร้อย คะแนนเต็ม 2 คะแนน รวม 5 ประเด็นการประเมิน จะมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยมีการแปลความหมายแบบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้ คะแนนระหว่าง 15-20 หมายถึง ดีมาก, คะแนนระหว่าง 10-14 คะแนน หมายถึง ดี, คะแนนระหว่าง 5-9 หมายถึง พอใช้, คะแนนระหว่าง 0-4 หมายถึง ปรับปรุง

ถวัลย์ มาสจรัส (2546, น.171-172) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการตัดสินการเขียนเรื่องไว้ ดังนี้

1) ความชัดเจน ได้แก่ ความแจ่มชัดทางภาษาเขียนที่กระชับ ไม่คลุมเครือ

2) ความกระชับของถ้อยคำ ได้แก่ การใช้ถ้อยคำที่ตรงความหมาย

3) คำ มีอำนาจสามารถสะกดให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์ร่วมไปกับลีลาการเขียนในแต่ละบทในแต่ละตอนอย่างต่อเนื่อง

4) มีแนวคิดใหม่ในท่วงทำนองการเขียนแต่ละครั้ง มีการถ่ายทอดความคิดแปลกใหม่ที่มีคุณค่าอยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกที่ไม่จำเจ

5) มีความงดงามและสละสลวย คือ การเลือกใช้คำ การใช้ประโยคที่เป็นเอกภาพเดียวกันอ่านแล้วไม่สะดุด ถ้อยคำสละสลวย

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ในการประเมินผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นต้องพิจารณาไว้ในหลายๆ ด้าน และกำหนดเกณฑ์ในการประเมินให้ ชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาในทุกๆ ด้าน เพื่อประโยชน์ของทั้งผู้เรียนและผู้สอน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็น 5 ด้าน คือ 1) การตั้งชื่อเรื่อง 2) สาระสำคัญของเรื่องที่เขียนตามจินตนาการ 3) การใช้ภาษา 4) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 5) ความเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยในแต่ละด้านมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ และการแปลความหมายแบบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้ คะแนนระหว่าง 15-20 หมายถึง ดีมาก, คะแนนระหว่าง 10-14 คะแนน หมายถึง ดี, คะแนนระหว่าง 5-9 หมายถึง พอใช้, คะแนนระหว่าง 0-4 หมายถึง ปรับปรุง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

จิตรรา จันทร์หอม (2554) การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนก่อนการเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแบบฝึกการเขียนที่ครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่องของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกการเขียนที่ครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงขึ้น เมื่อได้เรียนโดยใช้แบบฝึกทั้งสองแบบแล้ว

ชัชวาทย์ สร้อยเงิน (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมจินเนติกส์ พบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรม จินเนติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรม จินเนติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมจินเนติกส์มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และ 4) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมจินเนติกส์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ธนานันท์ ชาดิชนบท (2553, น.63) ศึกษา การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแนวคิด SYNECTICS INSTRUCTIONAL MODEL ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามเกณฑ์ โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คิดเป็นร้อยละ 74.83 74.00 และ 76.33 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 70/70 โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 75.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80.00

บุญเลิศ วิเศษรินทอง (2546, น.69-73) ได้ศึกษา การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา พบว่า นักเรียนโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ก่อนการฝึกกิจกรรม เรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำ ดังนี้ ความคล่องในการคิดความคิดริเริ่ม ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ และมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ โดยรวมและเป็นรายด้านหลังการฝึกกิจกรรมเพิ่มขึ้นจากก่อนฝึกกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ โดยรวมและเป็นรายด้านหลังการฝึกกิจกรรมเพิ่มขึ้นจากก่อนการฝึกกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อเมริกา ตรรกวิทยา (2556) ศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะ การคิดสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้น อยู่ในรูปแบบของแผนการจัดการเรียนการสอน จำนวน 12 แผน แต่ละแผนประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 6 ด้าน คือ 1) วัตถุประสงค์ 2) แนวคิดหลัก 3) ทักษะการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้และการให้ผล ป้อนกลับ 5) สื่อการเรียนรู้ 6) การวัดประเมินผล มีขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอนคือ ขั้นนำ ขั้นจัดกิจกรรม และขั้นสรุปผลการศึกษา การใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการคิดสร้างสรรค์ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการคิดสร้างสรรค์ มีระดับความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมทักษะการคิดสร้างสรรค์ ในระดับมากที่สุด

สมจิตร ศรีสุข (2550, น.88-89) ศึกษา การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ พบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ในภาพรวม พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเท่ากับ 5.53 คะแนน หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นเป็น 8.75 คะแนน โดยมีคะแนนระหว่าง 3.00–7.40 คะแนน และ 7.60-9.60 คะแนน ตามลำดับ ส่วนคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนจากการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 15 แผน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.16 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 7.79–8.80 คะแนน 2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุบลรัตน์ หนูดำ (2551, น.127-138) ศึกษา เปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ ตามรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการเล่นเกมของเด็กไทย พบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบซินเนคติกส์ร่วมกับการเล่นเกมของเด็กไทย มีความสามารถการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบซินเนคติกส์ร่วมกับการเล่นเกมของเด็กไทยตามรูปแบบของ กอชมา เบลล์ และ วิลเลียม มีความสามารถการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์แตกต่างกัน 3) ความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการเล่นเกมของเด็กไทยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

ร่วมกับการละเล่นของเด็กไทย ตามรูปแบบการเรียนรู้ของ กอชมา เบลต์ และ วิลเลียม มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Burns (1971 อ้างถึงใน ครุณี สาลิการิน, 2536, น.29) ได้สรุปผลการวิจัย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า ครูสามารถเข้าใจให้นักเรียนเขียนอย่างสร้างสรรค์ได้ สิ่งเร้านั้นก็ไดมาจากประสบการณ์ของนักเรียน นอกจากนี้การเตรียมการอย่างดีเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนทุกระดับ สำหรับเด็กในระดับประถมศึกษา ถ้าจัดเวลาให้เหมาะสมจะทำให้นักเรียนทำอย่างอิสระได้เป็นจำนวนมาก เพราะนักเรียนส่วนใหญ่จะเขียนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของตนได้ดี และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงถ้าเป็นงานเขียนที่ตนถนัด

Jobe (1975) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรื่องของนักเรียนในการเขียนอย่างสร้างสรรค์ โดยกระทำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6 ของโรงเรียนประถมศึกษาในแคนาดา จำนวน 90 คน พบว่า 1) เมื่อให้อิสระในการเลือกเรื่อง นักเรียนจะเลือกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเพ้อฝัน (fantasy) สัตว์ และเกี่ยวกับบุคลิกภาพ 2) อิทธิพลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรื่องจะมาจากความรู้สึกภายในตัวเอง 3) นักเรียนที่มีโอกาสเลือกเรื่องด้วยตัวเองจะมีการพัฒนาการเขียนอย่างสร้างสรรค์

Torian (1977) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาและการวัดผลกระบวนการสอนซึ่งประกอบด้วยแผนการสอนวิธีการสอนและเทคนิคการสอน เพื่อพัฒนาความคิดด้านจินตนาการด้วยตัวเอง โดยใช้โปรแกรมการเขียนอย่างสร้างสรรค์ C.W.P. (Creative Writing Program) ของนักเรียนระดับกลางในโรงเรียนประถม ผลการวิจัยพบว่า 1) โปรแกรมการเขียนอย่างสร้างสรรค์ (C.W.P.) สามารถพัฒนาความคิดด้านจินตนาการของนักเรียนกลุ่มทดลองได้ 2) นักเรียนกลุ่มทดลองพอใจในการแต่งบทร้อยกรอง ในโปรแกรมการเขียนอย่างสร้างสรรค์ (C.W.P.) เป็นอย่างมาก เพราะทำให้นักเรียนมีอิสระในการแสดงออกด้านจินตนาการของแต่ละบุคคล เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก แบบการเขียนตลอดจนการเลือกคำในการเขียน 3) บรรยายกาในการเขียน มีความจำเป็นมากสำหรับการสอบเขียนอย่างสร้างสรรค์ 4) ภาษาจะเป็นสื่อช่วยในการถ่ายทอดความคิดด้านจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนแต่ละบุคคล

Keeney (1976) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 6 ของโรงเรียนประถมศึกษา 3 แห่ง จำนวน 276 คน เกี่ยวกับการเขียนอย่างสร้างสรรค์ในหัวข้อต่อไปนี้ คือ การเลือกเรื่อง เวลาสำหรับเขียน และความยากในการเขียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้ง 2 ระดับตอบคำถามเกี่ยวกับการเลือกเรื่อง ดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชอบเลือกเรื่องด้วยตนเอง 67.4%

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชอบเลือกเรื่องด้วยตนเอง 80.4% นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 6 ใช้เวลาในการเขียนเรื่องต่อเนื่องกันคิดเป็นร้อยละ 57.2 กับ 43.4 ตามลำดับ ความยากในการเขียนเรื่อง สำหรับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 ได้แก่ การรวบรวมความคิด เวลานั้น ขาดเครื่องมือที่จะช่วยการเขียนคำศัพท์ และไม่มีสมาธิเนื่องจากเสียงรบกวน สำหรับชั้นประถมปีที่ 6 มีหัวข้อเช่นเดียวกับสิ่งที่เพิ่มขึ้นมา คือ การกำหนดเหตุการณ์และอุปนิสัยของตัวละคร

St.Romain (1975 อ้างถึงใน ครุณี สาลิการิน, 2535, น.29) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความแตกต่างในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้สิ่งเร้าที่แตกต่างกัน สิ่งเร้าที่ใช้ ได้แก่ การอภิปราย และใช้ฟิล์ม และภาพทำการทดลองกับนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยกลุ่มทดลองเลือกเรื่องเอง กำหนดเรื่องให้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน ใช้รูปภาพ มีการอภิปรายและคุณภาพสัมพันธ์กับเรื่อง ส่วนกลุ่มควบคุมจัดกระทำโดยให้เลือกร่างเรื่อง กำหนดเรื่องให้และกำหนดเรื่องให้เขียนต่อไปเรื่อยๆ ผลการวิจัย ไม่พบความแตกต่างกันทั้งสองกลุ่ม แต่วิธีอภิปรายในกลุ่มทดลองจะทำให้เด็กเกิดความริเริ่ม

Burrill (2001) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบผลของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ซึ่งการตรวจสอบสภาพที่เกี่ยวข้องระบุดึงการมีความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ กระบวนการเชิงสร้างสรรค์กับการสร้างศิลปะ โดยใช้ทฤษฎีทางสรีระวิทยาประสาททางสุนทรีย์และทางจิตวิทยา เครื่องมือวิเคราะห์กระบวนการเคลื่อนไหว คือ แฟ้มประวัติการเคลื่อนไหวของ Kestenberg พบว่า ผลการศึกษา มีกิจกรรมที่เป็นทางการซึ่งเป็นอุปสรรคต่อกระบวนการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมที่เป็นทางการจุกจุกควบคุมความเคลื่อนไหวทางร่างกายของเด็ก การศึกษาค้นคว้านี้ชี้แนะไว้ว่า เด็กในกลุ่มอายุนี้นี้ คือ 4 ปีครึ่ง ถึง 5 ปี สามารถพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเองและสติปัญญาได้เป็นอย่างดี โดยใช้การเคลื่อนไหวทางร่างกายและความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ

Mcgregor (1960) ได้ศึกษาเพื่อจัดหาโปรแกรมการสอนที่ออกแบบเพื่อเพิ่มการคิดสร้างสรรค์ระหว่างนักศึกษาที่เข้าวิทยาลัย และได้รับการกำหนดว่าเสี่ยงต่อความสำเร็จทางการเรียน และเพื่อสอบสวนผลของโปรแกรมที่มีต่อทักษะการเรียนรู้การคิดเชิงสร้างสรรค์ ความสามารถในการอ่านและการคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 97 คน นักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนช่วงเวลาเชื่อมโยงฤดูร้อนของชั้นเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับภาคเรียนฤดูใบไม้ร่วงฤดูแรก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดทักษะการเรียนรู้แบบ ACT แบบทดสอบการอ่าน Nelson-Denny แบบวัดการคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ของ Watson-Glaser และแบบทดสอบการคิดเชิงสร้างสรรค์ของ Torrance ผลการ

ศึกษาสรุปได้ดังนี้ คำวิจารณ์ของนักศึกษาในเชิงปริมาณก่อนและหลังการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แต่มีแนวโน้มของการปฏิบัติในการทดสอบของนักศึกษาที่สังเกตเห็นได้ไม่แตกต่างกัน กลุ่มระดับมัธยมศึกษาได้ประโยชน์มากที่สุดตลอดช่วงการใช้โปรแกรม และรับรู้ตนเองว่าประสบความสำเร็จในการเตรียมตัวเพื่อเผชิญกับอนาคตทางการเรียน นักศึกษาในกลุ่มการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ได้รับประโยชน์น้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ และไม่ได้เขียนบ่อยหรือน่าสนใจเท่ากับโปรแกรมการสอนของตนเองได้ช่วยให้บรรลุสิ่งที่พวกตนต้องการ นักศึกษาทั้งในกลุ่มการแสดงเชิงสร้างสรรค์และกลุ่มที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือได้รับประโยชน์เป็นส่วนน้อย ในการทดสอบและเขียนถึงโปรแกรมการสอนของตนในเชิงบวก

Niu Weihua (2003 อ้างถึงใน สมใจ สุรินทร์, 2550, น.51) ได้ทำการวิจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนจีน ลักษณะส่วนบุคคล เช่น ความฉลาด บุคลิกและอารมณ์ สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ครอบครัว และโรงเรียน ในการศึกษาปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลผู้วิจัยใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 357 คน ซึ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษาด้านสภาพแวดล้อม ได้เก็บข้อมูลจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 180 คน ซึ่งเรียนทางด้านศิลปะและวรรณคดี ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลมีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ ส่วนด้านสภาพแวดล้อม นักเรียนจะมีความคิดสร้างสรรค์ถ้าสภาพแวดล้อมที่ได้รับมีความเหมาะสม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สามารถสรุปได้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์นั้น เป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถฝึกทักษะทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียนได้ด้วยกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน จากการฝึกคิด การเปรียบเทียบ การสะท้อนความรู้สึกลึกซึ้งในรูปแบบของตนเองนำไปสู่การคิดในสิ่งแปลกใหม่สร้างสรรค์ รวมถึงการเชื่อมโยงความคิดเหล่านั้นเข้าด้วยกันอย่างต่อเนื่องเป็นเรื่องราว ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะทางการอ่าน การคิด และการเขียนได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้แผนการทดลองและดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 แบบแผนการทดลอง
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยรูปแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ในรูปแบบกลุ่มควบคุมสอบก่อนสอบหลังสอบ (The Pretest-Posttest Design Control Group) โดยมีการวัดหาผลต่างของคะแนนหลังการทดลองทั้งสองกลุ่มแล้วเปรียบเทียบความแตกต่าง (วรรณิ แกมเกตุ 2559, น.145-148) ดังแสดงในตารางที่ 3.1 แบบแผนการวิจัย

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการวิจัย

E	O ₁	X	O ₂
C	O ₁		O ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

- X คือ การจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสอนแบบซินเนคติกส์
- E คือ กลุ่มทดลอง
- C คือ กลุ่มควบคุม
- O₁ คือ การสอบก่อนที่ทำการทดลอง
- O₂ คือ การสอบหลังที่ทำการทดลอง

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนชุมชนบึงบา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 3 ห้อง โดยในแต่ละห้องจะมีนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้ระดับเก่ง กลาง และอ่อน คละเท่าๆ กัน จำนวน 100 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน และทำการสุ่มเพื่อเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง จำนวน 33 คน และ กลุ่มควบคุม 1 ห้อง จำนวน 33 คน รวม 2 ห้องเรียน

3.3 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรโรงเรียนชุมชนบึงบา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.3.1.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.3.1.3 ศึกษาเนื้อหาที่นำมาใช้ในการสอน เกี่ยวกับการเขียนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความคิดสร้างสรรค์

3.3.1.4 วิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สำหรับเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลอง คือ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์

3.3.1.5 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 6 แผน

3.3.1.6 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 6 แผน ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่องอุปกรณ์การเรียน	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่องเครื่องใช้ไฟฟ้า	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่องอุปกรณ์กีฬา	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่องอาหาร	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่องอวัยวะ	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่องสภาพแวดล้อม	จำนวน 2 ชั่วโมง

โดยแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ประกอบด้วยหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 1) สารระที่
- 2) มาตรฐานการเรียนรู้
- 3) สารระสำคัญ
- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
  - (1) ด้านความรู้
  - (2) ด้านทักษะ/กระบวนการ
  - (3) ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 5) สารระการเรียนรู้
- 6) กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้
  - (1) ช้่นนำ
  - (2) ช้่นการสร้งอุปมาแบบตรง
  - (3) ช้่นการสร้งอุปมาบุคคล
  - (4) ช้่นการสร้งอุปมาคำคู่ขัดแย้ง
  - (5) ช้่นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง
  - (6) ช้่นการนำความคิดใหม่มาสร้งสร้งงาน
- 7) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
- 8) การวัดและประเมินผล
- 9) บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้งสร้งค์ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความ ถูกต้อง โดยมีผู้เชี่ยวชาญประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้าน หลักสูตรและการสอน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการ สอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.80 - 1.00

3.3.1.8 นำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์คะแนน

3.3.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 1 ห้อง ก่อนนำไปใช้จริง

3.3.2 แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้งสร้งค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.2.2 ศึกษาการสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยศึกษาการสร้างแบบวัดเครื่องมือวัดและประเมินผล จากสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับกรรมการสอบ) ปีการศึกษา 2559 และเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (จกมล วจนะเสถียร, 2559, น.78-79) การวัดใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนเรื่องจากภาพ ตามระดับคะแนน (Rubric Scores) คะแนนเต็ม 20 คะแนน

3.3.2.3 เกณฑ์การแปลความหมายแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การแปลความหมายแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ช่วงคะแนน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การแปลผล
15 – 20	ดีมาก
10 – 14	ดี
5 – 9	พอใช้
0 – 4	ปรับปรุง

3.3.2.4 สร้างแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

3.3.2.5 นำแบบประเมินทักษะการเขียน มาวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้อง ของแบบประเมิน โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.80 - 1.00

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.4.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็น 2 กลุ่ม เพื่อใช้ในการทดลองโดยใช้การสุ่มแบบกลุ่มเพื่อเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดังนี้

3.4.1.1 กลุ่มทดลองการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์

3.4.1.2 กลุ่มควบคุมจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

3.4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้การเขียนเรื่องจากภาพกับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และผู้วิจัยประเมินผลโดยแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว และบันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.3 ทำการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในรายวิชาภาษาไทย โดยใช้ระยะเวลาที่เท่ากัน คือ 6 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

3.4.4 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้การเขียนเรื่องจากภาพกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และผู้วิจัยประเมินผลโดยแบบประเมินทักษะการเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.5.1 การตรวจสอบประสิทธิภาพเครื่องมือ มีรายละเอียดดังนี้

3.5.1.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยใช้สูตร (สุวิมล ติरणันท์, 2548, น.148) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.5.2 สถิติพื้นฐาน

3.5.2.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์

3.5.2.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์

3.5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยมีดังนี้

3.5.3.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน กลุ่มทดลอง ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ โดยใช้สถิติ Paired Sample t – test ด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์

3.5.3.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ โดยใช้สถิติ Paired Sample t – test ด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์

3.5.3.3 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ กับกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้สถิติ Independent Sample t -test ด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ซึ่งได้นำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน กลุ่มทดลอง ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์

ตารางที่ 4.1 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ก่อนเรียน	33	8.70	2.05	10.37	.000
หลังเรียน	33	13.21	1.98		

$P < .05$

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์พบว่า การทดสอบ (t) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง พบว่า ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}=13.21$) ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}=8.70$)

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ

ตารางที่ 4.2 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียน โดยใช้การสอนแบบปกติ

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ก่อนเรียน	33	7.88	2.56	7.16	.000
หลังเรียน	33	10.91	1.94		

$P < .05$

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์พบว่า การทดสอบ (t) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม พบว่า ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ที่เรียน โดยใช้การสอนแบบปกติ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}=10.91$) ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}=7.88$)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะการเขียนการเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ กับกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ กับกลุ่มควบคุมที่เรียน โดยใช้การสอนแบบปกติ

การจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	P
การสอนแบบซินเนคติกส์	13.21	1.98	5.47	.000
การสอนแบบปกติ	10.91	1.94		

$P < .05$

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าทดสอบ (t) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=13.21$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียน โดยใช้การสอนแบบปกติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=10.91$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ของกลุ่มทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบึงบา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 1 ห้อง และ กลุ่มควบคุม 1 ห้อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 1) การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ 2) แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

5.1.1 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.2 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ กับกลุ่มควบคุมที่เรียน โดยการจัดการ

เรียนรู้แบบปกติ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้วย t-test พบว่า กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัย ดังนี้

5.2.1 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ของกอร์ดอนนั้น เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดที่ใหม่แตกต่างไปจากเดิม มีความคิดนอกกรอบ และสามารถนำความคิดใหม่นั้น ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในคิดสร้างสรรค์ ส่งผลให้ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียน จึงสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ จงกล วาณะเสถียร (2559) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ พบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักเรียน ได้รับการฝึกฝนด้วยกระบวนการที่กระตุ้นทางความคิด ทำให้เกิดความคิดที่แปลกใหม่ นอกกรอบ อีกทั้งยังทำให้นักเรียนมีอิสระทางความคิดและกล้าแสดงออกทางความคิดมากขึ้น จนสามารถถ่ายทอดความคิดที่แปลกใหม่และสร้างสรรค์ได้อย่างเป็นระบบ เช่นเดียวกับ วนิตา กุลภัทร์แสงทอง (2554) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ในการเรียนรู้เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นครูต้องหมั่นศึกษาเทคนิควิธีการใหม่ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดการคิดและจินตนาการ เพื่อที่จะได้ถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ ซึ่ง สอดคล้องกับ Burns (1961) ได้สรุปผลการวิจัยเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า ครูสามารถเร้าใจให้นักเรียนเขียนอย่างสร้างสรรค์ได้ สิ่งเร้านั้นก็ได้อาจมาจากประสบการณ์ของนักเรียน นอกจากนี้การเตรียมการอย่างดีเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนทุกระดับ

สำหรับเด็กในระดับประถมศึกษา ถ้าจัดเวลาให้เหมาะสมจะทำให้นักเรียนทำอย่างอิสระได้เป็นจำนวนมาก เพราะนักเรียนส่วนใหญ่จะเขียนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของตนได้ดี และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงถ้าเป็นงานเขียนที่ตนถนัด ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนสอนด้วยรูปแบบซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และเป็นการสอนที่มีรูปแบบที่เป็นขั้นเป็นตอนตามลำดับ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ จนสามารถถ่ายทอดผลงานออกมาในรูปแบบความคิดที่แปลกใหม่และแตกต่างจากสิ่งเดิม ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2557) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างซินเนคติกส์เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนและการคิดรวมกันเป็นกลุ่มจัดกระบวนการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้ โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบจึงสามารถเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนแต่ละคนและกลุ่มได้ และยังสอดคล้องกับ ชัยวาฤทธิ์ ศรี้อยเงิน (2553) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ พบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และ 4) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

5.2.2 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับ ชวนพิศ อัดเนตร์ (2545, น.71) ที่พบว่ามีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากวิธีการสอนแบบปกตินั้นในระหว่างเรียนจะมีขั้นตอนการสอนชัดเจนตามคู่มือครู ทำให้นักเรียนเกิดความสบายใจ ความเคยชิน เพราะส่วนใหญ่ผู้เรียนจะคุ้นเคยกับวิธีการสอนแบบปกติ จึงตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามโครงสร้างภาพรวมที่ครูแนะนำก่อนสอน ในการสอนนักเรียนและครูอภิปรายเนื้อหาพร้อมกันและแยกกันทำกิจกรรมกลุ่มบ้าง รายบุคคลบ้าง ตามคำสั่งครูบ้าง นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายเพื่อสรุปบทเรียนครูมีการชมเชยเมื่อนักเรียนทำผลสัมฤทธิ์ได้สูง และมีการซ่อมเสริมเมื่อนักเรียนทำผลสัมฤทธิ์ได้ต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญใจ นวลปาน (2551, น.72) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาษาอังกฤษหลังได้รับการจัดการเรียนสอนแบบปกตินั้นในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมครูได้มีการนำเข้าสู่บทเรียน มีการฝึกปฏิบัติ และมีการสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน

5.2.3 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย พบว่าหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีขั้นตอนและรูปแบบกระบวนการที่ส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนให้เกิดการคิดที่แปลกใหม่ และมีความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนออกมาได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการแสดงออกทางความคิด รวมทั้งครูผู้สอนได้จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมต่อการจัดการเรียนรู้ และสร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนทั้งยังมีการฝึกฝนการเขียนอยู่เป็นประจำ จึงทำให้ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติ สอดคล้องกับ ชัยวาฤทธิ์ สร้อยเงิน (2553) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ พบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรม ซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และ 4) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และ Torian (1977) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาและการวัดผลกระบวนการสอน ซึ่งประกอบด้วย แผนการสอน วิธีการสอน และเทคนิคการสอน เพื่อพัฒนาความคิดด้านจินตนาการด้วยตัวเอง โดยใช้โปรแกรมการเขียนอย่างสร้างสรรค์ C.W.P. (Creative Writing Program) ของนักเรียนระดับกลางในโรงเรียนประถม ผลการวิจัยพบว่า 1) โปรแกรมการเขียนอย่างสร้างสรรค์ (C.W.P.) สามารถพัฒนาความคิดด้านจินตนาการของนักเรียนกลุ่มทดลองได้ 2) นักเรียนกลุ่มทดลองพอใจในการแต่งบทร้อยกรองในโปรแกรมการเขียนอย่างสร้างสรรค์ (C.W.P.) เป็นอย่างมาก เพราะทำให้นักเรียนมีอิสระในการแสดงออกด้านจินตนาการของแต่ละบุคคล เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก แบบการเขียนตลอดจนการเลือกคำในการเขียน 3) บรรยากาศในการเขียน มีความจำเป็นมากสำหรับการสอนเขียนอย่างสร้างสรรค์ 4) ภาษาจะเป็นสื่อช่วยในการ

ถ่ายทอดความคิดด้านจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนแต่ละบุคคล ที่เป็นเช่นนี้เพราะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีขั้นตอนและรูปแบบกระบวนการที่ส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนให้เกิดการคิดที่แปลกใหม่ และมีความคิดสร้างสรรค์ตามจินตนาการของผู้เรียน โดยครูผู้สอนได้มีการเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าตามรูปแบบวิธีการสอนแบบซินเนคติกส์ และเมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมการเรียนการสอนแบบปกติ เป็นวิธีการที่ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน โดยใช้วิธีการบรรยาย อธิบาย ชักถาม ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด หรือทำกิจกรรมอื่นๆ ตามความเหมาะสม การดำเนินการสอนแต่ละคาบใช้วิธีหลายๆ อย่างควบคู่กันไป โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา ซึ่งจะเห็นได้ว่าการสอนรูปแบบซินเนคติกส์ เป็นวิธีการที่มีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่แปลกใหม่ จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์สามารถสะท้อนความรู้สึกรักคิดของผู้เรียนออกมาได้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกับ Joyce and Weil (อ้างถึงในทิสนา แจมมณี, 2556, น.46-47) ได้กล่าวถึง รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดที่ใหม่แตกต่างไปจากเดิม และสามารถนำความคิดใหม่นั้น ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้เป็นการจัดการเรียนการสอน นอกจากนั้น ผู้เรียนอาจเกิดความตระหนักในคุณค่าของการคิด และความคิดของผู้อื่นอีกด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

5.3.1.1 ในการนำไปใช้ครูผู้สอนจะต้องอธิบายขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ให้นักเรียนเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง

5.3.1.2 การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องของการเขียน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนจะมีความสามารถไม่เหมือนกัน

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการพัฒนาวิจัยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ เรื่อง การเขียนตามเชิงสร้างสรรค์ ด้วยเทคนิคอื่น เช่น การเรียนรู้แบบ Creativity-Based Learning (CBL) หรือการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ

5.3.2.2 ควรมีการวิจัยทดลองนำการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบ
ซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่นอกเหนือจาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระศิลปะ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2535). **ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอน การวัดประเมินผล**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- _____. (2543). **กลวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวิธีเรียน**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- _____. (2545). **คู่มือการจัดการสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2534). **การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3)**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2553). **การคิดเชิงสร้างสรรค์ Creative thinking (พิมพ์ครั้งที่ 6)**. กรุงเทพฯ: ชัคเซสมิเดีย.
- เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ. 2542. **การจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสต์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- จันทร์ศรี นิตยฤกษ์. (2525). **การเขียนสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูธนบุรี.
- จงดล วจนะเสถียร. (2559). **การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- จิตรา จันทร์หอม. (2554). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนก่อนการเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์และแบบฝึกการเขียนที่ครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. ฉะเชิงเทรา: โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จิมล์ม โกวีทางกูร. (2530). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทักษะคิด และพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียน อย่างสร้างสรรค์และแบบฝึกการเขียนอย่างเอกนัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร).
- ชัชวาทฤทธิ์ สร้อยเงิน. (2553). การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี).
- ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์. (2546). ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ค่านสุชาการพิมพ์.
- ชูลีรัตน์ ประกิจ. (2558). การพัฒนาบทเรียนบนเว็บตามกระบวนการสอนแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อผู้คิดที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ วิชาการสร้างงานแอนิเมชัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- ครุณี สาริการิน. (2535). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เขียนโดยใช้ภาพการ์ตูนที่มีฉากประกอบและภาพการ์ตูนที่ไม่มีฉากประกอบโรงเรียนชุมชนบ้านด่านซ้ายจังหวัดเลย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษา ชุดแบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ทิสนา แคมมณี. (2556). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนานันท์ ชาดิชนบท. (2553). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแนวคิด Synectics Instructional Model. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- นิตยา ฤทธิโยธี. (2520). การทำและการใช้แบบฝึกทักษะเสริมทักษะ. ในเอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการสอนภาษาไทย หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. [ม.ป.พ.].
- บุญเลิศ วิเศษรินทอง. (2546). การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนก่อนระดับประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

บรรณานุกรม (ต่อ)

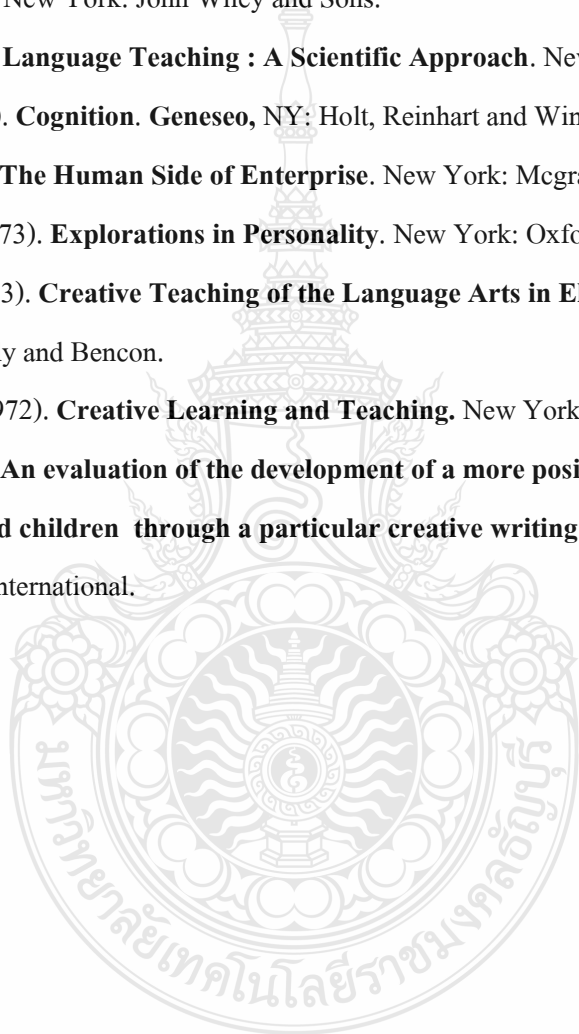
- บุษกร แซ่มักคี. (2531). การนำเสนอโครงการกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนในการเรียนการสอน
วิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย).
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2531). การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2519). หลักการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
คุรุสภา ลาดพร้าว.
- ผลทาน ศรีณรงค์. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. (2542). การบริหารสมอง (Brain Gym). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เมริกา ตรรกวาทการ. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดสร้างสรรค์สำหรับ
นักเรียนประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- วนิดา กุลภัทร์แสงทอง. (2554). การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์โดย
ใช้ข้อมูลท้องถิ่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์มพรรย์. (2523). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2546). 19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ:
ภาพพิมพ์.
- สนิท ตั้งทวี. (2531). ศิลปะการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2559). การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้น
พื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ค่าสถิติ ระดับ โรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน (รายงานผล). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมจิตร ศรีสุข. (2550). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมบัติ มหารศ. (2519). การสอนค่านิยม. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการประเมินตามสภาพจริง (พิมพ์ครั้งที่ 4). เชียงใหม่: เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- สมใจ สุรินทร์. (2550). ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ 4 MAT. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- สำนักวิชาการ. (2559). เครื่องมือวัดและประเมินผล ความสามารถในการอ่านและการเขียน. (ฉบับกรรมการสอบ).
- อุบลรัตน์ หนูดำ. (2551). เปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ตามรูปแบบการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการเล่นเกมของเด็กไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ).
- อรทัย มูลคำ และคณะ. (2543). **Child Centred :Storyline Method:** การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ดวงกลมสมัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชุลีกร อัมพรดล. (2551). การศึกษาความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้. (ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร).
- Anderson, Ronald D., and Others. (1970). **Developing Children ,s Thinking Through Science.** Englewood Cliffs: New Jersey Prentice – Hal.
- Bruno, Frank J. (1958). **Behavior and life.** Canada : John Wiley & Son.
- Burns, T. and Stalker, G., M. (1961). **The Management of Innovation.** London: Tavistock.
- Furner, Beatrice A. (1973). Creative Writing Through Creative Dramatics. **The Journal of Elementary Engntary English, 50(13) : 3.**
- Gordon, William J., J. (1961). **SYNECTICS.** New York Harper & Row.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Hilgard, E., R. (1967). **Introduction of Psychology**. New York: Harcourt Brace and World.
- Joyce Bruce & Weil Marsha. (2009). **Models of teaching** (8th ed.). Boston, Ma: pearson.
- Keeney, R., L. and H. Raiffa. (1976). **Decision with Multiple Objective : Preferences and Value Tradeoffs**. New York: John Wiley and Sons.
- Lado, Robert. (1977). **Language Teaching : A Scientific Approach**. New York : McGraw-Hill.
- Matlin, M., W. (1994). **Cognition**. Geneseo, NY: Holt, Reinhart and Winston.
- Mcgregor, D. (1960). **The Human Side of Enterprise**. New York: Mcgraw – Hill.
- Murray, Henry H. (1973). **Explorations in Personality**. New York: Oxford University Press.
- Smith, A. James. (1973). **Creative Teaching of the Language Arts in Elementary School**. Boston: Ally and Bencon.
- Torrance. Palue E. (1972). **Creative Learning and Teaching**. New York : Book Mead Company.
- Torian, C., L. (1977). **An evaluation of the development of a more positive self image in middle school-aged children through a particular creative writing program**. Dissertation Abstracts International.

ภาคผนวก

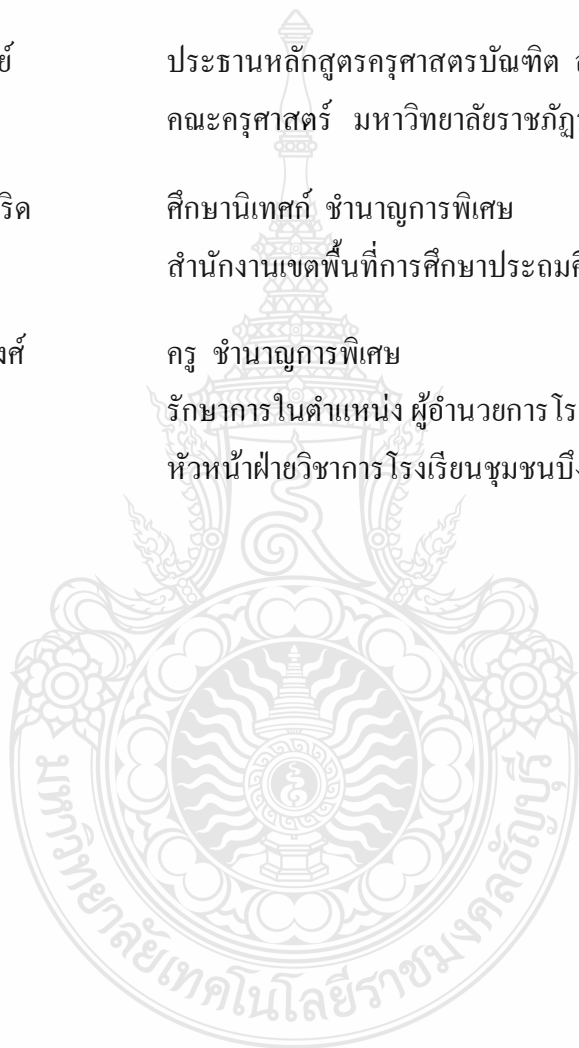
ภาคผนวก ก

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
- หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผศ.ดร.สุภาพร แพรพพนิต   ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ดร.จิรภัทร อาดนารี   อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
3. ดร.ปรีชา ณะวิบูลย์   ประธานหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
4. ดร.ไอลดา คล้ายสำริด   ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
5. นางเพลินพิศ บุญวงศ์   ครู ชำนาญการพิเศษ
รักษาราชการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนชุมชนบึงบา
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนชุมชนบึงบา

ที่ ศธ ๐๕๓๘.๐๒ / ๐๒๒๒

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเวียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร แพรพพนิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามฯ จำนวน ๓ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวณัฐธิดา จิตตะคาม รหัสนักศึกษา ๑๑๕๙๓๐๒๐๕๐๐๕-๙ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
คณะกรรมการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาการจัดทำเครื่องมือวิจัยรูปแบบองค์ประกอบเพื่อส่งเสริมการเขียนตามจินตนาการ
เชิงสร้างสรรค์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยมี ผศ.ดร.สุทธิพร บุญส่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
ความสามารถอย่างยิ่ง คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอเวียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
เครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐธิดา จิตตะคาม ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมศิลป์
คณบดีคณะกรรมการอุดมศึกษา

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๒ / ๐๖๒๒๒

คณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๓ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๓๐

กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบริษัทเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.จิรภัทร อาตนาวิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวณัฐนิชา จิตตะคาม รหัสนักศึกษา ๑๑๕๙๗๐๒๐๔๐๐๕-๙ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
คณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ออนไลน์บนห้องเรียนเพื่อส่งเสริมการเขียนงานชิ้นงานการ
เชิงสร้างสรรค์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยมี ผศ.ดร.สุทธิพร บุญส่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
ความสามารถอย่างยิ่ง คณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
เครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐนิชา จิตตะคาม ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ ปิณฑะ)
คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๓๒๐๗

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๒ / ๐๖๒๖

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ปวีชา ณะวิบูลย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวณัฐนิชา จิตตะคาม รหัสนักศึกษา ๓๑๕๔๗๐๒๐๕๐๐๕-๔ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้วิบนุมัติให้จัดทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมเรียนรู้ด้วยรูปแบบกอร์คอนเพื่อส่งเสริมการเขียนตามจินตนาการ
เชิงสร้างสรรค์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยมี ผศ.ดร.สุทธิพร บุญส่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
เครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐนิชา จิตตะคาม ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ ปิยะมล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๗๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๗๙ ๗๒๐๗

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๒ / ๐๖๒๒

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ศน.ดร.โกลลา คล้ายสำริด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวณัฐนิชา จิตตะคาม รหัสนักศึกษา ๑๑๕๙๗๐๒๐๕๐๐๕-๙ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
คณะกรรมการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบกวีตอนเพื่อส่งเสริมการเขียนตามจินตนาการ
เชิงสร้างสรรค์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยมี ผศ.ดร.สุทธิพร บุญส่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
ความสามารถอย่างดียิ่ง คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
เครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐนิชา จิตตะคาม ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์อุดสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๓๒๐๗

ที่ ศษ ๐๕๗๘.๐๒ / ๐๒๒๒

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๓ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางเพลินพิศ บุญวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวณัฐนิชา จิตตะคาม รหัสนักศึกษา ๑๑๕๗๐๒๐๔๐๐๕-๕ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้วิบบนุมัติให้จัดทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการตอนเพื่อส่งเสริมการเขียนตามจินตนาการ
เชิงสร้างสรรค์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยมี ผศ.ดร.สุทธิพร บุญส่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
เครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐนิชา จิตตะคาม ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๓๒๐๗

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบทดสอบการเขียนเรื่องจากภาพเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน
- แผนการจัดการเรียนรู้

แบบทดสอบการเขียนเรื่องจากภาพเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน

ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพเชิงสร้างสรรค์ โดยตั้งชื่อเรื่องและเขียนเนื้อเรื่องไม่ต่ำกว่า ๗ บรรทัด (ก่อนเรียน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนเรื่องจากภาพตามเชิงสร้างสรรค์ ตามระดับคะแนน (Rubric Scores) ดังนี้ (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
<p>๑. การตั้งชื่อเรื่อง</p> <p>๑.๑. ชื่อเรื่องมีคำที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับภาพ</p> <p>๑.๒. สื่อความหมายได้ตรงหรือสอดคล้องกับภาพ</p>	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
<p>๒. สาระสำคัญของเรื่องที่เขียนตามจินตนาการ</p> <p>๒.๑. ได้สาระ</p> <p>๒.๒. มีความต่อเนื่อง</p> <p>๒.๓. มีความสอดคล้องกับภาพ</p> <p>๒.๔. มีความเป็นเหตุเป็นผล</p> <p>๒.๕. มีความสัมพันธ์กับภาพ</p>	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๕ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
<p>๓. การใช้ภาษา</p> <p>๓.๑. การเลือกใช้คำได้ถูกต้องตาม กาลเทศะ</p> <p>๓.๒. เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง</p> <p>๓.๓. เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง</p> <p>๓.๔. ใช้คำสุภาพ</p> <p>๓.๕. ประโยคถูกต้องตามหลักภาษา</p>	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
<p>๔. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์</p> <p>๔.๑. ใช้คำถูกต้อง หลากหลายเหมาะสมกับ ประโยคที่ใช้</p> <p>๔.๒. สื่อความได้ชัดเจน เห็นภาพ</p> <p>๔.๓. เกิดความรู้สึกร คล้อยตาม</p> <p>๔.๔. ใช้คำใหม่ที่ได้จา กการเรียนมาเขียน</p> <p>๔.๕. เนื้อเรื่อง สร้างสรรค์ไม่เลียนแบบ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ ได้ตาม เกณฑ์ ๕ ข้อ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ ได้ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ</p>
<p>๕. ความเป็นระเบียบ เรียบร้อย</p> <p>๕.๑. เขียนตัวอักษร อ่านง่าย</p> <p>๕.๒. สะอาดเรียบร้อย</p> <p>๕.๓. เขียนถูกต้องทุกคำ (ยกเว้นคำที่เกิดจากคำใหม่ เช่น แร้งงงงส์) อยู่ในดุลยพินิจของครู</p>	<p>คะแนนเต็ม ๓ คะแนน</p>		<p>เขียนได้ ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ</p>	<p>เขียนได้ ตามเกณฑ์ ครบ ๒ ข้อ</p>	<p>เขียนได้ตาม เกณฑ์ ๑ ข้อ</p>

เกณฑ์การแปลความหมายแบบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการเชิงสร้างสรรค์

ช่วงคะแนน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)	การแปลผล
๑๕ – ๒๐	ดีมาก
๑๐ – ๑๔	ดี
๕ – ๙	พอใช้
๐ – ๔	ปรับปรุง

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบจินเนคติกส์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ การเขียนเชิงสร้างสรรค์

เวลา ๘ ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่องอุปกรณ์การเรียน เวลา ๒ ชั่วโมง

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....ภาคเรียนที่..... ปีการศึกษา ๒๕๖๑

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท ๒.๑ ป.๖/๘ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์

ท ๒.๑ ป.๖/๙ มีมารยาทในการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. เขียนเรื่องตามจินตนาการเรื่องอุปกรณ์การเรียนด้วยแนวคิดสร้างสรรค์ได้ (ท ๒.๑ ป. ๖/๘)

๒. นำเสนอเรื่องอุปกรณ์การเรียนด้วยลายมือที่เป็นระเบียบ สะอาด (ท ๒.๑ ป. ๖/๙)

สาระสำคัญ

เหตุการณ์สำคัญของเรื่องหรือภาพเป็นประเด็นหลักที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารกับผู้อ่าน

สาระการเรียนรู้

- การเขียนเรื่องจากภาพเชิงสร้างสรรค์

ทักษะ/กระบวนการ/กระบวนการคิด

- เขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ได้ถูกต้องตามขั้นตอน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อที่ ๗ รักความเป็นไทย

ตัวชี้วัดที่ ๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน

ตัวชี้วัดที่ ๕ สามารถถ่ายทอดความเข้าใจ ความคิดเห็น คุณค่าจากเรื่องที่อ่านโดยการเขียน

สาระการเรียนรู้

ความรู้

-การเขียนเรื่องจากภาพ

ทักษะ

-การเขียนเชิงสร้างสรรค์

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบชินเนคติกส์

ขั้นที่ ๑ ขั้นนำ ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานต่างๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ เช่น ให้เขียนบรรยาย เล่า ทำ แสดง วาดภาพ สร้าง ปั้น เป็นต้น ผู้เรียนทำงานนั้นๆ ตามปกติที่เคยทำเสร็จแล้ว ให้เก็บผลงานไว้ก่อน

ขั้นที่ ๒ ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียน เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง เช่น ลูกบอลกับมะนาว เหมือนหรือต่างกันอย่างไร คำคู่ที่ ผู้สอนเลือกมาควรให้มีลักษณะที่สัมพันธ์กับเนื้อหาหรืองานที่ผู้เรียนทำในขั้นที่ ๑ ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบหลายๆ คู่ และจดคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน

ขั้นที่ ๓ ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ผู้สอนให้ผู้เรียนสมมติ ตัวเองเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และแสดงความรู้สึกออกมา เช่น ถ้าเปรียบเทียบผู้เรียนเป็นเครื่องซักผ้า จะ รู้สึกอย่างไร ผู้สอนจดคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน

ขั้นที่ ๔ ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำหรือวลีที่ได้จากเปรียบเทียบ ในขั้นที่ ๒ และ ๓ มาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันในตัวเอง เช่น ไฟเย็น น้ำผึ้งขม มัจจุราชสีน้ำผึ้ง เชือดนมๆ เป็นต้น

ขั้นที่ ๕ ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมาย ของคำคู่ขัดแย้งที่ได้

ขั้นที่ ๖ ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ผู้สอนให้ผู้เรียนนำงานที่ทำไว้ เดิมในขั้น ที่ ๑ ออกมาทบทวนใหม่ และลองเลือกนำความคิดที่ได้มาใหม่จากกิจกรรมขั้นที่ ๕ มาใช้ในงานของ ตน ทำให้งานของตนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑

๑. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้รับทราบ

๒. ครูแจกข้อสอบการประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียน
ชั่วโมงที่ ๒

๓. ครูอธิบายแนะนำขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบซิเนคติกส์ ประกอบด้วย ๖ ขั้นตอน และให้นักเรียนอ่านขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบซิเนคติกส์
พร้อมกัน

๔. ครูและนักเรียนร่วมกันดูภาพและร่วมกันทายว่าสัตว์ในภาพมีกี่ชนิด

๕. ครูแจกกระดาษที่มี $\bigcirc$ และให้นักเรียนวาดต่อให้เป็นรูปร่างอุปกรณ์การเรียนของ
นักเรียน จากนั้นนำเสนอให้สมาชิกในห้องฟัง พร้อมทั้งบอกเหตุผล (ขั้นที่ ๑ ขั้นนำ)

๖. ครูวาดตารางบนกระดาน โดยแบ่งเป็นตารางไว้ ๒ ช่อง เพื่อสำหรับจดคำตอบของ
นักเรียนในขั้นที่ ๒ และขั้นที่ ๓

๗. ให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน แบ่งกลุ่มโดยให้นักเรียนพูดประโยค “การ-เขียน-เชิง-
สร้าง-สรรค์” ไปเรื่อยๆ พอจับกลุ่มได้แล้วให้นักเรียนนั่งลง

๘. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบอกลักษณะของอุปกรณ์การเรียนกับสิ่งต่างๆ ที่ครูกำหนดให้ว่ามี
ลักษณะเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยยกมือขึ้นตอบ และให้ครูจดคำตอบของนักเรียนไว้บน
กระดาน (ขั้นที่ ๒ ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง)

ดินสอกับตะไคร้	พู่กันกับต้นหอม	ไม้บรรทัดกับมะนาว
ยางลบกับหัวไชเท้า	กรรไกรชิกแซ็กกับผักชีฝรั่ง	ลูกโลกกับส้ม
กระดาษสมุดกับผักกาดขาว	หนังสือกับกะหล่ำ	ไม้บรรทัดกับสายไฟ

๙. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสมมติตนเองเป็นอุปกรณ์การเรียน ว่าถ้านักเรียนกลายเป็นอุปกรณ์
นั้นๆ นักเรียนจะมีความรู้สึกแบบใด และให้ครูจดคำตอบของนักเรียนไว้บนกระดาน (ขั้นที่ ๓ ขั้นการ
สร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ)

๑๐. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดคำขัดแย้งโดยใช้คำในขั้นที่ ๒ และ ขั้นที่ ๓ มาประกอบของเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งในตัวเอง (ขั้นที่ ๔ ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง)

๑๑. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้งที่ได้ (ขั้นที่ ๕ ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง)

๑๒. ให้นักเรียนนำงานที่ทำไว้เดิมในขั้นที่ ๑ ออกมาทบทวนใหม่ และลองเลือกนำความคิดที่ได้มาใหม่จากขั้นที่ ๕ มาใช้ในงานของนักเรียนเอง ทำให้งานของนักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น และนำผลงานของนักเรียนเองมาเขียนเรื่องตามจินตนาการเชิงสร้างสรรค์ (ขั้นที่ ๖ ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน)

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

๑. พาวเวอร์พอยต์ “ขั้นตอนการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์”
๒. กิจกรรมแบ่งกลุ่ม
๓. ผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์
๔. แบบทดสอบเขียนเรื่องจากภาพเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียน
๕. รูปสไลด์อะไรเอ่ย

การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้

๑. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ
๑.เขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่องอุปกรณ์การเรียนด้วยแนวคิดสร้างสรรค์ได้ (ท ๒.๑ ป. ๖/๘)	ประเมินผลงานการเขียนเรื่อง จากผลงานที่กำหนด	แบบประเมินผลงานการเขียนเรื่อง จากผลงานที่กำหนด
๒.เขียนนำเสนอเรื่องอุปกรณ์การเรียนด้วยลายมือที่เป็นระเบียบ สะอาด (ท ๒.๑ ป. ๖/๘)	ตรวจผลงานการเขียนเรื่อง จากผลงานที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน

๒. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตัวชี้วัด	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ
ข้อที่ ๗ รักความเป็นไทย ตัวชี้วัดที่ ๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	ตรวจผลงานการเขียนเรื่อง จากผลงานที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน

๓. การประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน

ตัวชี้วัด	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ
ตัวชี้วัดที่ ๕ สามารถถ่ายทอดความเข้าใจ ความคิดเห็น คุณค่าจากเรื่องที่อ่านโดยการ เขียน	ตรวจผลงานการเขียนเรื่อง จากผลงานที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

๑. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์	ผลการจัดการเรียนรู้
๑.เขียนเรื่องอุปกรณ์การเรียน ด้วยแนวคิดสร้างสรรค์ได้ (ท ๒.๑ ป. ๖/๘)	จำนวนนักเรียนทั้งหมด..... คน จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน.....คน คิดเป็นร้อยละ..... จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน.....คน คิดเป็นร้อยละ..... เลขที่นักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน.....
๒.เขียนนำเสนอเรื่องอุปกรณ์ การเรียนด้วยลายมือที่เป็น ระเบียบ สะอาด (ท ๒.๑ ป. ๖/๘)	จำนวนนักเรียนทั้งหมด..... คน จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน.....คน คิดเป็นร้อยละ..... จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน.....คน คิดเป็นร้อยละ..... เลขที่นักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน.....

๒. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

จุดประสงค์	ผลการจัดการเรียนรู้
ข้อที่ ๗ รักความเป็นไทย ตัวชี้วัดที่ ๗.๒ เห็นคุณค่าและ ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม	จำนวนนักเรียนทั้งหมด..... คน จำนวนนักเรียนที่ได้ระดับดีเยี่ยม.....คน ระดับดี.....คน ระดับผ่าน.....คน ระดับไม่ผ่าน.....คน เลขที่นักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน.....

บันทึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวณัฐนิชา จิตตะคาม)

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา/ฝ่ายวิชาการ/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร
(.....)

๑. เครื่องมือประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้

<p>แบบประเมินผลงานการเขียนการเขียนตามจินตนาการจากผลงานที่กำหนด</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อ ๑ เขียนเรื่องจากผลงานที่กำหนด (ท ๒.๑ ป. ๖/๘)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ ท ๒.๑ ป.๖/๘ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์</p> <p>คำชี้แจง ประเมินผลงานการเขียนเรื่องตามจินตนาการจากผลงานที่กำหนด</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>๑. การเขียนเรื่อง</p> <p>ได้ ๓ คะแนน พิจารณาประเด็นดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนเนื้อเรื่องสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด - เขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราว สัมพันธ์กันเป็นไปในทิศทางเดียวกันและไม่วกวน - นำเสนอแนวคิดหรือจินตนาการที่แปลกใหม่ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด <p>ได้ ๒ คะแนน ขาดประเด็นใดประเด็นหนึ่ง</p> <p>ได้ ๑ คะแนน ขาด ๒ ประเด็น</p> <p>ได้ ๐ คะแนน ขาดทุกประเด็น</p>			
เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน
		การเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ จากสถานการณ์ที่กำหนด	ผ่าน
๑	เด็กหญิง...		
๒	เด็กชาย...		
๓	เด็กหญิง...		
...			
๓๐	เด็กหญิง...		
สรุปจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์/ไม่ผ่านเกณฑ์			
คิดเป็นร้อยละ			

ตรวจผลงานการเขียนการเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ จากสถานการณ์ที่กำหนด	
จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อที่ ๒ เขียนนำเสนอเรื่องด้วยลายมือที่เป็นระเบียบ สะอาด (ท ๒.๑ ป. ๖/๕)	
ตัวชี้วัดที่ ๓ ท ๒.๑ ป.๖/๕ มีมารยาทในการเขียน	
ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ
การเขียนสะกดคำ	<ul style="list-style-type: none"> ● เขียนสะกดคำถูกต้องทุกคำ ได้ ๓ คะแนน ● เขียนสะกดคำผิด ๑ – ๒ ได้ ๒ คะแนน ● เขียนสะกดคำผิด ๓ – ๕ คำ ได้ ๑ คะแนน ● เขียนสะกดคำผิดมากกว่า ๕ คำ ได้ ๐ คะแนน

เครื่องมือประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านรักความเป็นไทย				
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ การเขียนเชิงสร้างสรรค์				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่องอุปกรณ์การเรียน				
วัน เดือน ปี ที่สอน/บันทึกคะแนน วันที่.....เวลา.....น.				
ตัวชี้วัดที่ ข้อที่ ๗ รักความเป็นไทย				
ตัวชี้วัดที่ ๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม				
ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ไม่ผ่าน
การใช้ภาษาในการสื่อสาร	ผลงานแสดงถึงคุณภาพด้านการใช้ภาษาต่อไปนี้ สมบูรณ์ทุกรายการ <ul style="list-style-type: none"> ● ลายมือสวยงาม ● เขียนสะกดคำถูกต้องทุกคำ ● ใช้ประโยค/เชื่อมประโยคได้ใจความ สื่อความได้ดี ● ใช้ภาษาสุภาพ 	ผลงานแสดงถึงคุณภาพด้านการใช้ภาษาสมบูรณ์ จำนวน ๓ รายการ	ผลงานแสดงถึงคุณภาพด้านการใช้ภาษา สมบูรณ์จำนวน ๑-๒ รายการ	ผลงานไม่แสดงถึง ความสมบูรณ์ในคุณภาพ ด้านใดๆ เลย

กระดาษที่ใช้ในชั้นนำ

แปะ,ติด ผลงาน

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ชื่อเรื่อง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เฉลย ภาพสัตว์อะไรเอ๋ย ในขั้นนำ

ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพเชิงสร้างสรรค์ โดยตั้งชื่อเรื่องและเขียนเนื้อเรื่องไม่ต่ำกว่า ๗ บรรทัด
(ก่อนเรียน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนเรื่องจากภาพตามเชิงสร้างสรรค์ ตามระดับคะแนน (Rubric Scores) ดังนี้ (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
<p>๑. การตั้งชื่อเรื่อง</p> <p>๑.๑ ชื่อเรื่องมีคำที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับภาพ</p> <p>๑.๒ สื่อความหมายได้ตรงหรือสอดคล้องกับภาพ</p>	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
<p>๒. สาระสำคัญของเรื่องที่เขียนตามจินตนาการ</p> <p>๒.๑ ได้สาระ</p> <p>๒.๒ มีความต่อเนื่อง</p> <p>๒.๓ มีความสอดคล้องกับภาพ</p> <p>๒.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล</p> <p>๒.๕ มีความสัมพันธ์กับภาพ</p>	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๕ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
<p>๓. การใช้ภาษา</p> <p>๓.๑ การเลือกใช้คำได้ถูกต้องตาม กาลเทศะ</p> <p>๓.๒ เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง</p> <p>๓.๓ เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง</p> <p>๓.๔ ใช้คำสุภาพ</p> <p>๓.๕ ประโยคถูกต้องตามหลักภาษา</p>	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
<p>๔. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์</p> <p>๔.๑ ใช้คำถูกต้อง หลากหลายเหมาะสมกับ ประโยคที่ใช้</p> <p>๔.๒ สื่อความได้ชัดเจน เห็นภาพ</p> <p>๔.๓ เกิดความรู้สึกล้อเลียน ตาม</p> <p>๔.๔ ใช้คำใหม่ที่ได้จาก การเรียนมาเขียน</p> <p>๔.๕ เนื้อเรื่องสร้างสรรค์ ไม่เลียนแบบ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม</p> <p>สร้างสรรค์ ได้ตาม เกณฑ์ ๕ ข้อ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม</p> <p>สร้างสรรค์ ได้ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม</p> <p>สร้างสรรค์ ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม</p> <p>สร้างสรรค์ ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม</p> <p>สร้างสรรค์ ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ</p>
<p>๕. ความเป็นระเบียบ เรียบร้อย</p> <p>๕.๑ เขียนตัวอักษร อ่าน ง่าย</p> <p>๕.๒ สะอาดเรียบร้อย</p> <p>๕.๓ เขียนถูกต้องทุกคำ (ยกเว้นคำที่เกิดจากคำใหม่ เช่น แรงงงงส์) อยู่ในดุลยพินิจของครู</p>	<p>คะแนนเต็ม ๓ คะแนน</p>		<p>เขียนได้ ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ</p>	<p>เขียนได้ ตามเกณฑ์ ครบ ๒ ข้อ</p>	<p>เขียนได้ตาม เกณฑ์ ๑ ข้อ</p>

เกณฑ์การแปลความหมายแบบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการเชิงสร้างสรรค์

ช่วงคะแนน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)	การแปลผล
๑๕ – ๒๐	ดีมาก
๑๐ – ๑๔	ดี
๕ – ๙	พอใช้
๐ – ๔	ปรับปรุง

แผนการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบจินเนติกส์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ การเขียนเชิงสร้างสรรค์

เวลา ๘ ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่องสภาพแวดล้อม เวลา ๒ ชั่วโมง

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .... ภาคเรียนที่..... ปีการศึกษา ๒๕๖๑

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท ๒.๑ ป.๖/๘ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์

ท ๒.๑ ป.๖/๙ มีมารยาทในการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. เขียนเรื่องตามจินตนาการเรื่องอุปกรณ์การเรียนด้วยแนวคิดสร้างสรรค์ได้ (ท ๒.๑ ป. ๖/๘)

๒. นำเสนอเรื่องอุปกรณ์การเรียนด้วยลายมือที่เป็นระเบียบ สะอาด (ท ๒.๑ ป. ๖/๙)

สาระสำคัญ

เหตุการณ์สำคัญของเรื่องหรือภาพเป็นประเด็นหลักที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารกับผู้รับสาร

สาระการเรียนรู้

- การเขียนเรื่องจากภาพเชิงสร้างสรรค์

ทักษะ/กระบวนการ/กระบวนการคิด

- เขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ได้ถูกต้องตามขั้นตอน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อที่ ๗ รักความเป็นไทย

ตัวชี้วัดที่ ๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน

ตัวชี้วัดที่ ๕ สามารถถ่ายทอดความเข้าใจ ความคิดเห็น คุณค่าจากเรื่องที่อ่านโดยการเขียน

สาระการเรียนรู้

- ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบจินเนคติกส์

ขั้นที่ ๑ ขั้นนำ ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานต่างๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ เช่น ให้เขียนบรรยายเล่า ทำ แสดง วาดภาพ สร้าง ปั้น เป็นต้น ผู้เรียนทำงานนั้นๆ ตามปกติที่เคยทำเสร็จแล้ว ให้เก็บผลงานไว้ก่อน

ขั้นที่ ๒ ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียน เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง เช่น ลูกบอลกับมะนาว เหมือนหรือต่างกันอย่างไร คำคู่ที่ ผู้สอนเลือกมาควรให้มีลักษณะที่สัมพันธ์กับเนื้อหาหรืองานที่ผู้เรียนทำในขั้นที่ ๑ ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบหลายๆ คู่ และจดคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน

ขั้นที่ ๓ ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ผู้สอนให้ผู้เรียนสมมติ ตัวเองเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และแสดงความรู้สึกออกมา เช่น ถ้าเปรียบเทียบผู้เรียนเป็นเครื่องซักผ้า จะ รู้สึกอย่างไร ผู้สอนจดคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน

ขั้นที่ ๔ ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำหรือวลีที่ได้จากการเปรียบเทียบ ในขั้นที่ ๒ และ ๓ มาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันในตัวเอง เช่น ไฟเย็น น้ำผึ้งขม มัจจุราชสีน้ำผึ้ง เชือดนึ้มๆ เป็นต้น

ขั้นที่ ๕ ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมาย ของคำคู่ขัดแย้งที่ได้

ขั้นที่ ๖ ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ผู้สอนให้ผู้เรียนนำงานที่ทำไว้ เดิมในขั้น ที่ ๑ ออกมาทบทวนใหม่ และลองเลือกนำความคิดที่ได้มาใหม่จากกิจกรรมขั้นที่ ๕ มาใช้ในงานของ ตน ทำให้งานของตนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑

๑. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้รับทราบ
๒. ครูเล่านิทานเรื่องอากาศให้นักเรียนฟังแล้วร่วมกันพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องอากาศ
๓. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องสภาพแวดล้อมต่างๆที่นักเรียนชอบ โดยบอกเหตุผลที่ชอบ จากนั้น นำเสนอให้สมาชิกในห้องฟัง พร้อมทั้งบอกเหตุผล (ขั้นที่ ๑ ขั้นนำ)

๔. ครูวาดตารางบนกระดาน โดยแบ่งเป็นตารางไว้ ๒ ช่อง เพื่อสำหรับจดคำตอบของนักเรียน
ในขั้นที่ ๒ และขั้นที่ ๓

๕. ให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ ๓ คน แบ่งกลุ่มโดยใช้กิจกรรม “คาราในวรรณคดี”

๖. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบอกลักษณะของสิ่งแวดล้อมกับสิ่งต่างๆ ที่ครูกำหนดให้ว่ามี
ลักษณะเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยยกมือขึ้นตอบ และให้ครูจดคำตอบของนักเรียนไว้บน
กระดาน (ขั้นที่ ๒ ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง)

อากาศหนาวกับ	อากาศร้อนกับเตาอบ	หิมะกับน้ำแข็ง
เครื่องปรับอากาศ		
ฝนกับก้อนเมฆ	แดดกับฮีตเตอร์	หมอกกับควันไฟ
น้ำค้างกับน้ำเคือด	ไฟกับลาวา	สายลมกับอากาศ

๗. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสมมติตนเองเป็นสภาพแวดล้อม ว่าถ้านักเรียนกลายเป็นสภาพ
แวดล้อมนั้นๆ นักเรียนจะมีความรู้สึกแบบใด และให้ครูจดคำตอบของนักเรียนไว้บนกระดาน (ขั้นที่
๓ ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ)

๘. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดคำขัดแย้ง โดยใช้คำในขั้นที่ ๒ และ ขั้นที่ ๓ มาประกอบ
ของเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งในตัวเอง (ขั้นที่ ๔ ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง)

๙. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอธิบาย
ความหมายของคำคู่ขัดแย้งที่ได้ (ขั้นที่ ๕ ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง)

๑๐. ให้นักเรียนนำงานที่ทำไว้ เดิมในขั้นที่ ๑ ออกมาทบทวนใหม่ และลองเลือกนำความคิดที่
ได้มาใหม่จากขั้นที่ ๕ มาใช้ในงานของนักเรียนเอง ทำให้งานของนักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์มาก
ขึ้น และนำผลงานของนักเรียนเองมาเขียนเรื่องตามจินตนาการเชิงสร้างสรรค์ (ขั้นที่ ๖ ขั้นการนำ
ความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน)

ชั่วโมงที่ ๒

๑๑. ครูแจกข้อสอบการประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้นักเรียนทดสอบหลังเรียน
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

๑. นิทานเรื่องอากาศ
๒. กิจกรรมแบ่งกลุ่ม “คาราในวรรณคดี”
๓. ผลงานการเขียนเชิงจินตนาการ
๔. แบบทดสอบประเมินทักษะการเขียนหลังเรียน

การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้

๑. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ
๑. เขียนเรื่องสภาพแวดล้อมด้วยแนวคิดสร้างสรรค์ได้ (ท ๒.๑ ป. ๖/๘)	ประเมินผลงานการเขียนเรื่อง จากผลงานที่กำหนด	แบบประเมินผลงานการเขียนเรื่อง จากผลงานที่กำหนด
๒. เขียนนำเสนอเรื่องสภาพแวดล้อมด้วยลายมือที่เป็นระเบียบ สะอาด (ท ๒.๑ ป. ๖/๙)	ตรวจผลงานการเขียนเรื่องจากผลงานที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน

๒. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตัวชี้วัด	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ
ข้อที่ ๗ รักความเป็นไทย ตัวชี้วัดที่ ๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	ตรวจผลงานการเขียนเรื่องจากผลงานที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน

๓. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตัวชี้วัด	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ
ข้อที่ ๗ รักความเป็นไทย ตัวชี้วัดที่ ๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	ตรวจผลงานการเขียนเรื่องจากผลงานที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน

๔. การประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน

ตัวชี้วัด	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ
ตัวชี้วัดที่ ๕ สามารถถ่ายทอดความเข้าใจความคิดเห็นคุณค่าจากเรื่องที่อ่านโดยการเขียน	ตรวจผลงานการเขียนเรื่องตามจินตนาการจากผลงานที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

๑. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์	ผลการจัดการเรียนรู้
๑. เขียนเรื่องเรื่อง สภาพแวดล้อมด้วยแนวคิด สร้างสรรค์ได้ (ท ๒.๑ ป. ๖/๘)	จำนวนนักเรียนทั้งหมด..... คน จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน.....คน คิดเป็นร้อยละ..... จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน.....คน คิดเป็นร้อยละ..... เลขที่นักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน.....
๒. เขียนนำเสนอเรื่อง สภาพแวดล้อมด้วยลายมือ ที่เป็นระเบียบ สะอาด (ท ๒.๑ ป. ๖/๘)	จำนวนนักเรียนทั้งหมด..... คน จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน.....คน คิดเป็นร้อยละ..... จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน.....คน คิดเป็นร้อยละ..... เลขที่นักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน.....

๒. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

จุดประสงค์	ผลการจัดการเรียนรู้
ข้อที่ ๗ รักความเป็นไทย ตัวชี้วัดที่ ๗.๒ เห็นคุณค่า และใช้ภาษาไทยในการ สื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม	จำนวนนักเรียนทั้งหมด..... คน จำนวนนักเรียนที่ได้ระดับดีเยี่ยม.....คน ระดับดี.....คน ระดับผ่าน.....คน ระดับไม่ผ่าน.....คน เลขที่นักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน.....

บันทึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวณัฐนิชา จิตตะคาม)

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา/ฝ่ายวิชาการ/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(.....)

๒. เครื่องมือประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้

<p>แบบประเมินผลงานการเขียนการเขียนตามจินตนาการจากผลงานที่กำหนด</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อ ๑ เขียนเรื่องจากผลงานที่กำหนด (ท ๒.๑ ป. ๖/๘)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ ท ๒.๑ ป.๖/๘ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์</p> <p>คำชี้แจง ประเมินผลงานการเขียนเรื่องตามจินตนาการจากผลงานที่กำหนด</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>๒. การเขียนเรื่อง</p> <p>ได้ ๓ คะแนน พิจารณาประเด็นดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนเนื้อเรื่องสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด - เขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราว สัมพันธ์กันเป็นไปในทิศทางเดียวกันและไม่วกวน - นำเสนอแนวคิดหรือจินตนาการที่แปลกใหม่ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด <p>ได้ ๒ คะแนน ขาดประเด็นใดประเด็นหนึ่ง</p> <p>ได้ ๑ คะแนน ขาด ๒ ประเด็น</p> <p>ได้ ๐ คะแนน ขาดทุกประเด็น</p>			
เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน
		การเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ จากสถานการณ์ที่กำหนด	ผ่าน
๑	เด็กหญิง...		
๒	เด็กชาย...		
๓	เด็กหญิง...		
...			
๓๐	เด็กหญิง...		
สรุปจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์/ไม่ผ่านเกณฑ์			
คิดเป็นร้อยละ			

ตรวจผลงานการเขียนจากผลงาน	
จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อที่ ๒ เขียนนำเสนอเรื่องด้วยลายมือที่เป็นระเบียบ สะอาด (ท ๒.๑ ป. ๖/๕) ตัวชี้วัดที่ ท ๒.๑ ป.๖/๕ มีมารยาทในการเขียน	
ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ
การเขียนสะกดคำ	<ul style="list-style-type: none"> ● เขียนสะกดคำถูกต้องทุกคำ ได้ ๓ คะแนน ● เขียนสะกดคำผิด ๑ - ๒ ได้ ๒ คะแนน ● เขียนสะกดคำผิด ๓ - ๕ คำ ได้ ๑ คะแนน ● เขียนสะกดคำผิดมากกว่า ๕ คำ ได้ ๐ คะแนน

เครื่องมือประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านรักความเป็นไทย				
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ การเขียนเชิงสร้างสรรค์				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การเขียนตามจินตนาการเรื่องสภาพแวดล้อม				
วัน เดือน ปี ที่สอน/บันทึกคะแนน วันที่.....เวลา.....น.				
ตัวชี้วัดที่ ข้อที่ ๗ รักความเป็นไทย				
ตัวชี้วัดที่ ๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม				
ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ไม่ผ่าน
การใช้ภาษาในการสื่อสาร	ผลงานแสดงถึงคุณภาพด้านการใช้ภาษาต่อไปนี้ สมบูรณ์ทุกรายการ <ul style="list-style-type: none"> ● ลายมือสวยงาม ● เขียนสะกดคำถูกต้องทุกคำ ● ใช้ประโยค/เชื่อมประโยคได้ใจความ สื่อความได้ดี ● ใช้ภาษาสุภาพ 	ผลงานแสดงถึงคุณภาพด้านการใช้ภาษาสมบูรณ์ จำนวน ๓ รายการ	ผลงานแสดงถึงคุณภาพด้านการใช้ภาษา สมบูรณ์จำนวน ๑-๒ รายการ	ผลงานไม่แสดงถึงความสมบูรณ์ในคุณภาพด้านใดๆ เลย

นิทาน เรื่อง “อากาศ”

หน้า ๑

หน้า ๒

หน้า ๓

หน้า ๔

หน้า ๕

หน้า ๖

หน้า ๗

หน้า ๘

นิทาน เรื่อง “อากาศ” (ต่อ)

หน้า ๙

หน้า ๑๐

หน้า ๑๑

กิจกรรมแบ่งกลุ่ม“ดารานาวรรณคดี”

กิจกรรม “ดารานาวรรณคดี”		
จุดประสงค์ เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียน	วัสดุ-อุปกรณ์ ภาพตัวละครในวรรณคดี จำนวน ๕ ตัว ซึ่งในแต่ละภาพแบ่งออกเป็น ๕ ส่วน	
กลุ่มที่ ๑	กลุ่มที่ ๒	
กลุ่มที่ ๓	กลุ่มที่ ๔	กลุ่มที่ ๕
วิธีเล่น		
๑. ให้นักเรียนจับสลากชิ้นส่วนของภาพต่างๆ ๒. ให้นักเรียนนำชิ้นส่วนที่ได้มาต่อเป็นภาพตัวละครต่างๆ ๓. ใครได้ชิ้นส่วนตัวละครนั้นๆ ให้อยู่กลุ่มเดียวกัน		

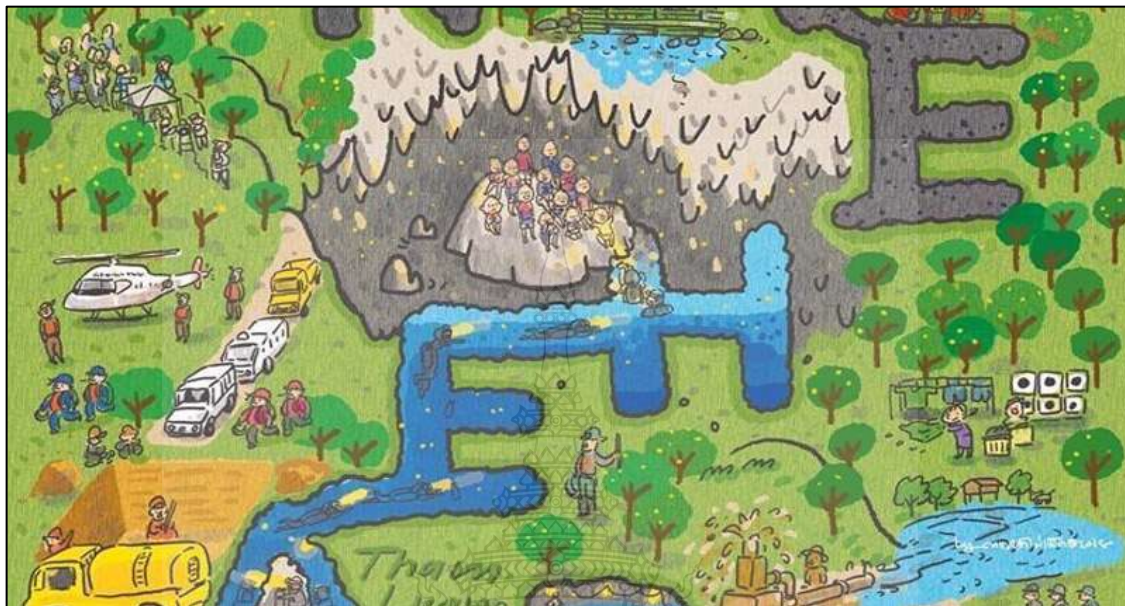
แปะ,ติด ผลงาน

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ชื่อเรื่อง.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพตามจินตนาการเชิงสร้างสรรค์ โดยตั้งชื่อเรื่องและเขียน
เนื้อเรื่องไม่ต่ำกว่า ๗ บรรทัด (หลังเรียน)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนเรื่องจากภาพเชิงสร้างสรรค์ ตามระดับคะแนน (Rubric Scores) ดังนี้ (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
<p>๑. การตั้งชื่อเรื่อง</p> <p>๑.๑ ชื่อเรื่องมีคำที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับภาพ</p> <p>๑.๒ สื่อความหมายได้ตรงหรือสอดคล้องกับภาพ</p>	 <p>คะแนนเต็ม ๒ คะแนน</p>			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
<p>๒. สาระสำคัญของเรื่องที่เขียนตามจินตนาการ</p> <p>๒.๑ ได้สาระ</p> <p>๒.๒ มีความต่อเนื่อง</p> <p>๒.๓ มีความสอดคล้องกับภาพ</p> <p>๒.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล</p> <p>๒.๕ มีความสัมพันธ์กับภาพ</p>	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๕ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
<p>๓. การใช้ภาษา</p> <p>๓.๑ การเลือกใช้คำได้ถูกต้องตาม กาลเทศะ</p> <p>๓.๒ เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง</p> <p>๓.๓ เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง</p> <p>๓.๔ ใช้คำสุภาพ</p> <p>๓.๕ ประโยคถูกต้องตามหลักภาษา</p>	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๕ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
<p>๔. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์</p> <p>๔.๑ ใช้คำถูกต้อง หลากหลายเหมาะสมกับ ประโยคที่ใช้</p> <p>๔.๒ สื่อความได้ชัดเจน เห็นภาพ</p> <p>๔.๓ เกิดความรู้สึกล้อย ตาม</p> <p>๔.๔ ใช้คำใหม่ที่ได้จา กการเรียนมาเขียน</p> <p>๔.๕ เนื้อเรื่องสร้างสรรค์ ไม่เลียนแบบ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ ได้ตามเกณฑ์ ๕ ข้อ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ ได้ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ</p>	<p>มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ</p>
<p>๕. ความเป็นระเบียบ เรียบร้อย</p> <p>๕.๑ เขียนตัวอักษร อ่าน ง่าย</p> <p>๕.๒ สะอาดเรียบร้อย</p> <p>๕.๓ เขียนถูกต้องทุกคำ (ยกเว้นคำที่เกิดจากคำใหม่ เช่น แร่งงงงส์) อยู่ในดุลยพินิจของครู</p>	<p>คะแนนเต็ม ๓ คะแนน</p>		<p>เขียนได้ ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ</p>	<p>เขียนได้ ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ</p>	<p>เขียนได้ ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ</p>

เกณฑ์การแปลความหมายแบบวัดทักษะการเขียนตามจินตนาการเชิงสร้างสรรค์

ช่วงคะแนน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)	การแปลผล
๑๕ – ๒๐	ดีมาก
๑๐ – ๑๔	ดี
๕ – ๙	พอใช้
๐ – ๔	ปรับปรุง

ภาคผนวก ค

ผลการพิจารณาแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ผลพิจารณาแบบประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์

โดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ของกอร์ดอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ ที่	รูปแบบความเหมาะสม	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	IOC	แปล ผล
		1	2	3	4	5			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่อง อุปกรณ์การเรียน									
1	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนกระบวนการครบถ้วนตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ของกอร์ดอน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงและสรุปสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
6	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนแบบชินเนคติกส์ของกอร์ดอน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	มีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ผลพิจารณาแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์

โดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ของกอร์ดอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ ที่	รูปแบบความเหมาะสม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปล ผล
		1	2	3	4	5			
10	การกำหนดชิ้นงาน /ภาระงาน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่อง เครื่องใช้ไฟฟ้า									
1	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนกระบวนการครบถ้วนตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ของกอร์ดอน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงและสรุปสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
6	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนแบบชินเนคติกส์ของกอร์ดอน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ผลพิจารณาแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์

โดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ของกอร์ดอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ ที่	รูปแบบความเหมาะสม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปล ผล
		1	2	3	4	5			
9	มีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์ การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	การกำหนดชิ้นงาน /ภาระงาน มีความ เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่อง อุปกรณ์กีฬา									
1	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนกระบวนการ ครบถ้วนตามหลักการจัดการเรียนรู้ แบบแบบชินเนคติกส์ของกอร์ดอน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียน ได้ปฏิบัติจริงและสรุปสร้างองค์ความรู้ ได้ด้วยตนเอง	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
6	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการเรียนแบบชินเนคติกส์ ของกอร์ดอน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ผลพิจารณาแบบประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์

โดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ของกอร์ดอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ ที่	รูปแบบความเหมาะสม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปล ผล
		1	2	3	4	5			
7	กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	มีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	การกำหนดชิ้นงาน /ภาระงาน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่อง อาหาร									
1	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนกระบวนการครบถ้วนตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ของกอร์ดอน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงและสรุปสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง

ผลพิจารณาแบบประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์

โดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ของกอร์ดอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ ที่	รูปแบบความเหมาะสม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปล ผล
		1	2	3	4	5			
6	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนแบบชินเนคติกส์ของกอร์ดอน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	มีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	การกำหนดชิ้นงาน /ภาระงาน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่อง อวัยวะ									
1	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนกระบวนการครบถ้วนตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ของกอร์ดอน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ผลพิจารณาแบบประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์

โดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ของกอร์ดอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ ที่	รูปแบบความเหมาะสม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปล ผล
		1	2	3	4	5			
4	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียน ได้ปฏิบัติจริงและสรุปสร้างองค์ความรู้ ได้ด้วยตนเอง	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
6	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการเรียนแบบชินเนคติกส์ ของกอร์ดอน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตาม ลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	มีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์ การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	การกำหนดชิ้นงาน /ภาระงาน มีความ เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่อง สภาพแวดล้อม									
1	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง

ผลพิจารณาแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์

โดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ของกอร์ดอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ ที่	รูปแบบความเหมาะสม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปล ผล
		1	2	3	4	5			
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนกระบวนการครบถ้วนตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ของกอร์ดอน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงและสรุปสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
6	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนแบบชินเนคติกส์ของกอร์ดอน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	มีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	การกำหนดชิ้นงาน /ภาระงาน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ผลพิจารณาแบบประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
แบบประเมินทักษะการเขียนเรื่องจากภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ของกอร์ดอน
เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ ที่	รูปแบบความเหมาะสม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1.	การตั้งชื่อเรื่อง	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2.	สาระสำคัญของเรื่อง	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3.	การใช้ภาษา	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4.	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	1	1	0	1	1	5	0.80	สอดคล้อง
5.	ความเป็นระเบียบเรียบร้อย	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล นางสาวณัฐนิชา จิตตะคาม
วัน เดือน เกิด 15 กันยายน 2534
ที่อยู่ 1/6 หมู่ 4 ตำบลลำผักกูด อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
การศึกษาปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประวัติการทำงาน
พ.ศ. 2558 - ปัจจุบัน ครู คศ.1 โรงเรียนชุมชนบึงบา ต.บึงบา อ.หนองเสือ จ.ปทุมธานี
โทรศัพท์ 087-461-6615
อีเมล Natnichamook1509@gmail.com

